

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างหนังสือนิทานประกอบภาพ สำหรับใช้สอนอ่านเพื่อความเข้าใจให้กับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ และเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน เพื่อความเข้าใจของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค เอส คิว โพร อาร์ โดยศึกษาจาก พัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจ ก่อนและหลังการใช้เทคนิค เอส คิว โพร อาร์ ทั้งหมดทุกแผน และการสอนนิทานแต่ละเล่ม

การทดลองใช้เทคนิค เอส คิว โพร อาร์ ศึกษาพัฒนาการอ่านของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยมีกรณีศึกษาจำนวน 1 คน ที่มีปัญหาในด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลจอมหมอกแก้ว อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงราย ได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เป็น 5 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลจากการใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจทางภาษา จำนวน 3 ชุด ได้แก่

1. แบบทดสอบวัดความเข้าใจทางภาษา ก่อนเรียนและหลังเรียน นิทานเรื่อง ลา กับ จิ้งหรีด จำนวน 1 ชุด จำนวน 10 ข้อ
2. แบบทดสอบวัดความเข้าใจทางภาษา ก่อนเรียนและหลังเรียน นิทานเรื่อง พ่อค้าเกลือ กับ โคตั้ง จำนวน 1 ชุด จำนวน 10 ข้อ
3. แบบทดสอบวัดความเข้าใจทางภาษา ก่อนเรียนและหลังเรียน นิทานเรื่อง คนเลี้ยงวัว กับ วัวหาย จำนวน 1 ชุด จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 2 ผลการใช้แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล จำนวน 3 ชุด ได้แก่

1. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล ที่ 1 – 4 แผนละ 5 ข้อ รวมจำนวน 20 ข้อ
2. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล ที่ 6 - 10

แผนละ 5 ข้อ รวมจำนวน 25 ข้อ

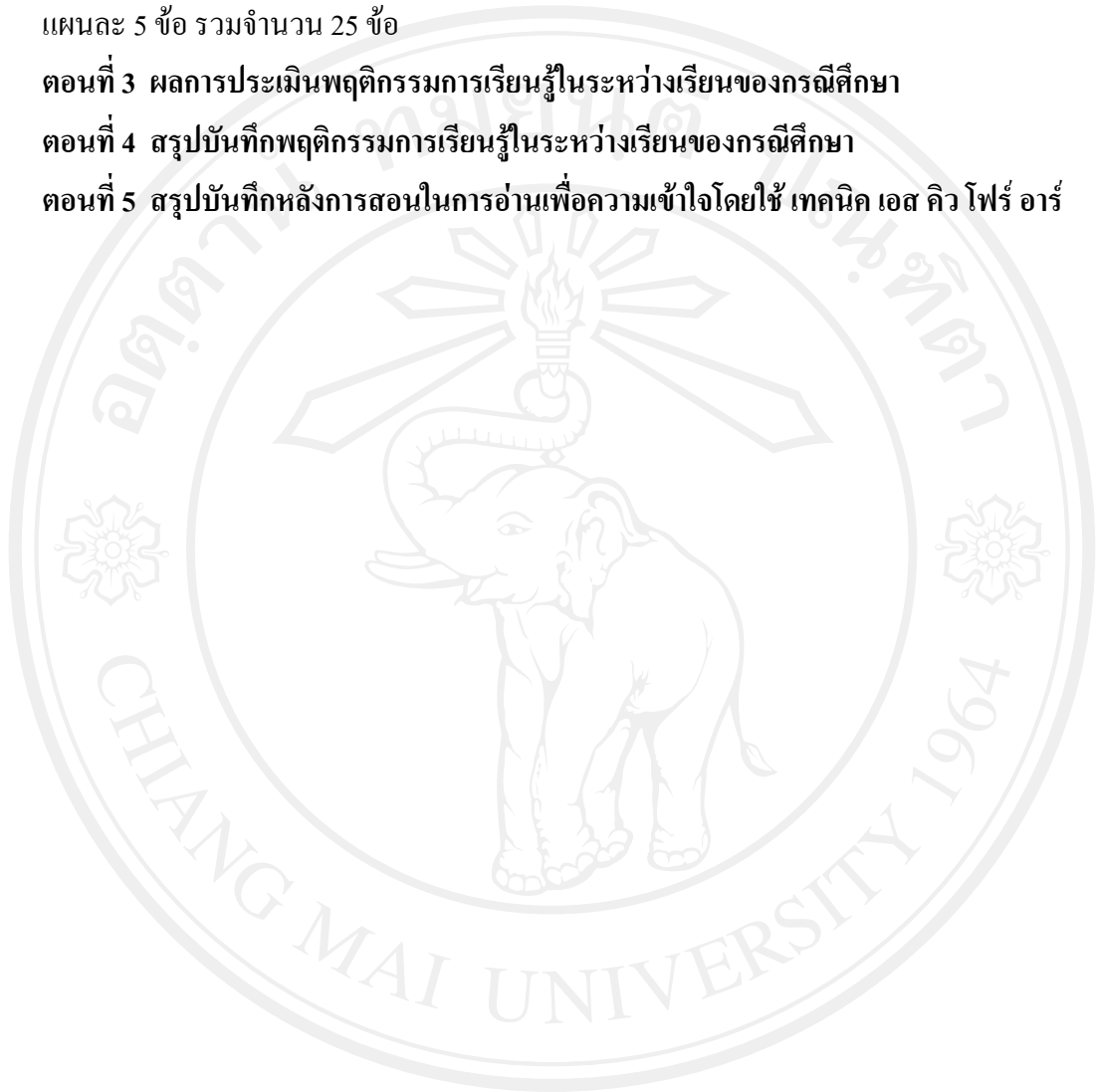
3. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล ที่ 12 – 16

แผนละ 5 ข้อ รวมจำนวน 25 ข้อ

ตอนที่ 3 ผลการประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ในระหว่างเรียนของกรณีศึกษา

ตอนที่ 4 สรุปบันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้ในระหว่างเรียนของกรณีศึกษา

ตอนที่ 5 สรุปบันทึกหลังการสอนในการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้ เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตอนที่ 1 ผลจากการใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจทางภาษา

ตาราง 5 การเปรียบเทียบความสามารถในการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจทางภาษา

ข้อนิทาน	คะแนน	ก่อนเรียน		หลังเรียน		พัฒนาการ	
	เต็ม	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ
ลากับ จิ้งหรีด	10	6	60	10	100	4	40
พ่อค้าเกลือ กับโคต่าง	10	5	50	8	80	3	30
คนเลี้ยงวัว กับวัวหาย	10	6	60	8	80	2	20

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่ากรณีศึกษาที่มีพัฒนาการในการอ่านเพื่อความเข้าใจทางภาษา โดยใช้เทคนิค เอส คิว ไฟร์ อาร์ ในการอ่านนิทานจำนวน 3 เรื่อง มีคะแนนเพิ่มขึ้นหลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคลทุกเรื่อง โดยสรุปคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน มีคะแนนเต็ม 10 คะแนน ดังนี้ นิทานเรื่องลากับจิ้งหรีด ก่อนเรียนได้ 6 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 60 หลังเรียนได้ 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100 โดยมีคะแนนเพิ่มขึ้น 4 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 40 นิทานเรื่องพ่อค้าเกลือกับโคต่าง ก่อนเรียนได้ 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 50 หลังเรียนได้ 8 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80 โดยมีคะแนนเพิ่มขึ้น 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 30 นิทานเรื่องคนเลี้ยงวัวกับวัวหาย ก่อนเรียนได้ 6 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 60 หลังเรียนได้ 8 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 80 โดยมีคะแนนเพิ่มขึ้น 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 20

ตอนที่ 2 ผลการใช้แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล

ตาราง 6 การเปรียบเทียบความสามารถในการทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน นิทานเรื่องลากับจิ้งหรีด

แผนการสอน เฉพาะบุคคล	คะแนน เต็ม	ก่อนเรียน		หลังเรียน		พัฒนาการ	
		คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ
แผนที่ 1	5	3	60	5	100	2	40
แผนที่ 2	5	3	60	4	80	1	20
แผนที่ 3	5	2	40	4	80	2	40
แผนที่ 4	5	0	0	2	40	2	40
รวมทั้งสิ้น	20	8	40	15	75	7	35

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่ากรณีศึกษาที่มีพัฒนาการในการอ่านเพื่อความเข้าใจทางภาษา โดยใช้แผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 1 – 4 ในการอ่านนิทานเรื่อง ลากับจิ้งหรีด คะแนนเต็มแผนละ 5 คะแนน ทุกแผน ดังนี้ แผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 1 ก่อนเรียนได้ 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 60 หลังเรียนได้ 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100 โดยมีคะแนนเพิ่มขึ้น 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 40 แผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 2 ก่อนเรียนได้ 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 60 หลังเรียนได้ 4 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80 โดยมีคะแนนเพิ่มขึ้น 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 20 แผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 3 ก่อนเรียนได้ 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 40 หลังเรียนได้ 4 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80 โดยมีคะแนนเพิ่มขึ้น 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 40 แผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 4 ก่อนเรียนได้คะแนน 0 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 0 หลังเรียนได้ 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 40 โดยมีคะแนนเพิ่มขึ้น 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 40 และเมื่อรวมคะแนนทั้งสิ้น จำนวนคะแนนเต็ม 20 คะแนน ก่อนเรียนได้ 8 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 40 หลังเรียนได้ 15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75 โดยมีคะแนนเพิ่มขึ้น 7 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 35

ตาราง 7 การเปรียบเทียบความสามารถในการทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน นิทานเรื่องพ่อค้า
เกลือกกับโคต่าง

แผนการสอน เฉพาะบุคคล	คะแนน เต็ม	ก่อนเรียน		หลังเรียน		พัฒนาการ	
		คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ
แผนที่ 6	5	1	20	2	40	1	20
แผนที่ 7	5	4	80	4	80	0	0
แผนที่ 8	5	4	80	4	80	0	0
แผนที่ 9	5	2	40	2	40	0	0
แผนที่ 10	5	1	20	2	40	1	20
รวมทั้งสิ้น	25	12	48	14	56	2	8

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่ากรณีศึกษามีพัฒนาการเพื่อความเข้าใจทางการภาษา โดยใช้แผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 6 – 10 ในการอ่านนิทานเรื่อง พ่อค้าเกลือกกับโคต่าง จำนวน 2 แผน ไม่มีพัฒนาการ จำนวน 3 แผน คะแนนเต็มแผนละ 5 คะแนน ดังนี้ แผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 6 ก่อนเรียนได้ 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 20 หลังเรียนได้ 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 40 โดยมีคะแนนเพิ่มขึ้น 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 20 แผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 7 ก่อนเรียนได้ 4 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80 หลังเรียนได้ 4 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80 ไม่มีคะแนนเพิ่มขึ้น แผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 8 ก่อนเรียนได้ 4 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80 หลังเรียนได้ 4 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80 ไม่มีคะแนนเพิ่มขึ้น แผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 9 ก่อนเรียนได้ 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 40 หลังเรียนได้ 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 40 ไม่มีคะแนนเพิ่มขึ้น แผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 10 ก่อนเรียนได้ 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 20 หลังเรียนได้ 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 40 คะแนน โดยมีคะแนนเพิ่มขึ้น 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 20 เมื่อรวมคะแนนทั้งสิ้น จำนวนคะแนนเต็ม 25 คะแนน ก่อนเรียนได้ 12 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 48 หลังเรียนได้ 14 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 56 โดยมีคะแนนเพิ่มขึ้น 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 8

ตาราง 8 การเปรียบเทียบความสามารถในการทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน นิทานเรื่อง
คนเลี้ยงวัวกับวัวหาย

แผนการสอน เฉพาะบุคคล	คะแนน เต็ม	ก่อนเรียน		หลังเรียน		พัฒนาการ	
		คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ
แผนที่ 12	5	1	20	3	60	2	40
แผนที่ 13	5	1	20	4	80	3	60
แผนที่ 14	5	3	60	4	80	1	20
แผนที่ 15	5	1	20	4	80	3	60
แผนที่ 16	5	1	20	3	60	2	40
รวมทั้งสิ้น	25	7	28	18	72	11	44

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่ากรณีศึกษามีพัฒนาการเพื่อความเข้าใจทางการภาษา โดยใช้แผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 12 - 16 ในการอ่านนิทานเรื่อง พ่อค้าเกลือกับโคต่าง ทุกแผน โดยมีคะแนนเต็มแผนละ 5 คะแนน ดังนี้ แผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 12 ก่อนเรียนได้ 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 20 หลังเรียนได้ 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 60 โดยมีคะแนนเพิ่มขึ้น 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 40 แผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 13 ก่อนเรียนได้ 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 20 หลังเรียนได้ 4 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80 โดยมีคะแนนเพิ่มขึ้น 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 60 แผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 14 ก่อนเรียนได้ 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 60 หลังเรียนได้ 4 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80 โดยมีคะแนนเพิ่มขึ้น 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 20 แผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 15 ก่อนเรียนได้ 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 20 หลังเรียนได้ 4 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80 โดยมีคะแนนเพิ่มขึ้น 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 60 แผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 16 ก่อนเรียนได้ 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 20 หลังเรียนได้ 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 60 โดยมีคะแนนเพิ่มขึ้น 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 40 และเมื่อรวมคะแนนทั้งสิ้น คะแนนเต็ม 25 คะแนน ก่อนเรียนได้ 7 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 28 หลังเรียนได้ 18 คิดเป็นร้อยละ 72 โดยมีคะแนนเพิ่มขึ้น 11 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 44

ตอนที่ 3 ผลการประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ในระหว่างเรียนของกรณีศึกษา

ตาราง 9 ระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ ของกรณีศึกษา ระหว่างการอ่านนิทาน

แผนการสอน เฉพาะบุคคล	การอ่านออกเสียง เนื้อเรื่อง	การตอบคำถามจาก เรื่องที่อ่าน	การพูดเล่าเรื่อง เรื่องที่อ่าน
แผนที่ 1	1	2	2
แผนที่ 2	1	1	2
แผนที่ 3	1	2	1
แผนที่ 4	1	2	2
แผนที่ 6	1	2	2
แผนที่ 7	1	2	2
แผนที่ 8	1	2	2
แผนที่ 9	1	2	1
แผนที่ 10	1	1	1
แผนที่ 12	1	2	1
แผนที่ 13	1	2	1
แผนที่ 14	1	1	1
แผนที่ 15	1	2	1
แผนที่ 16	1	2	1
ฐานนิยม	1	2	1

จากตาราง 9 แสดงผลการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ ของกรณีศึกษา ระหว่างการอ่านนิทานจำนวน 3 เล่ม จำนวน 14 แผนการสอนเฉพาะบุคคล ปรากฏดังนี้

1. การอ่านออกเสียงเนื้อเรื่อง ระดับคะแนน 1 คือ กรณีศึกษาอ่านออกเสียงชัดเจน ถูกต้องตามอักขรวิธีเป็นบางครั้ง โดยในการอ่านผู้ศึกษาจะให้กรณีศึกษาอ่านเนื้อเรื่องเอง หากมีบางคำที่กรณีศึกษาอ่านผิด หรือไม่สามารถอ่านได้ ผู้ศึกษาจะคอยชี้แนะ โดยให้อ่านสะกดคำ หรือบางคำที่อ่านยากมาก ๆ ผู้ศึกษาจะอ่านให้ฟังแล้วให้กรณีศึกษาอ่านตาม จากนั้นจึงให้กรณีศึกษาอ่านซ้ำจนอ่านคล่อง และให้แรงเสริม หากอ่านเองได้อย่างถูกต้องแล้ว ผู้ศึกษาจึงให้ทำกิจกรรมอื่นต่อไป

2. การตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน ระดับคะแนน 2 คือ ศึกษานิเทศก์ตอบคำถามที่ผู้ศึกษาคำถาม ได้ทั้งหมดทุกข้อ สืบเนื่องจากการอ่านซ้ำจนคล่อง จึงทำให้ศึกษานิเทศก์สามารถจำเนื้อเรื่องได้ และบางคำถามผู้ศึกษาจะใช้คำถามให้ศึกษานิเทศก์เลือกตอบ ซึ่งจะทำให้จำเนื้อเรื่อง เข้าใจเนื้อเรื่อง ได้ดี สามารถตอบคำถามได้ ถึงแม้บางครั้งจะตอบผิด แต่นักขึ้นได้รับพูดแก้ไขให้ถูกต้อง

3. การพูดเล่าเรื่องที่อ่าน ได้คะแนน 1 คะแนน คือ ศึกษานิเทศก์พูดเล่าเรื่องที่อ่านได้ แต่เหตุการณ์ขาดไป 1 – 2 เหตุการณ์ ในการอ่านเนื้อเรื่องที่เนื้อเรื่องไม่ยาว และไม่สลับซับซ้อน ศึกษานิเทศก์สามารถพูดเล่าเรื่องที่ได้อ่านได้อย่างครบถ้วน แต่เมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้นหลายเหตุการณ์ ขึ้นมา ศึกษานิเทศก์จะพูดเล่าเรื่องตามเหตุการณ์สำคัญได้เท่านั้น แต่ยังขาดเหตุการณ์รองหรือข้อที่เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย

ตาราง 10 ระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ ของกรณีศึกษา ระหว่างการทำกิจกรรมหลังจากอ่านนิทาน

แผนการสอนเฉพาะบุคคล	การจดบันทึกคำสำคัญ ในเนื้อเรื่อง	การพูดทบทวนเรื่อง อ่าน	การแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
แผนที่ 5	2	1	2
แผนที่ 11	2	1	2
แผนที่ 17	1	2	2
ฐานนิยม	2	1	2

จากตาราง 10 แสดงผลการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของกรณีศึกษา ระหว่างการทำกิจกรรมหลังจากอ่านนิทาน จำนวน 3 เรื่องจบแล้ว จำนวน 3 แผนการสอนเฉพาะบุคคล ปรากฏดังนี้

1. การจดบันทึกคำสำคัญในเนื้อเรื่อง ระดับคะแนน 2 คือกรณีศึกษาสามารถจดบันทึกคำสำคัญ ในเนื้อเรื่องที่ขีดเส้นใต้ไว้ทุกคำ
2. การพูดทบทวนเรื่องที่อ่าน ระดับคะแนน 1 คือ กรณีศึกษาสามารถพูดทบทวนเรื่องที่อ่านได้ แต่เหตุการณ์ขาดไป 1 – 2 เหตุการณ์
3. การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ระดับคะแนน 2 คือกรณีศึกษาสามารถแสดงความคิดเห็นของตนเองได้จำนวน 2 ข้อ ขึ้นไป

ตอนที่ 4 สรุปบันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้ในระหว่างเรียนของกรณีศึกษา และบันทึกหลังสอนในการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้ เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์

บันทึกพฤติกรรมตามแผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 1 วันที่ 20 พฤษภาคม 2553

หลังจากที่ผู้ศึกษาได้ทักทายกับกรณีศึกษา ผู้ศึกษาได้ให้กรณีศึกษาทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจทางภาษาก่อนเรียนนิทานเรื่องลาบกับจิ้งหรีด จำนวน 10 ข้อ หลังจากนั้น จึงให้ทำแบบทดสอบก่อนเรียนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 1 จำนวน 5 ข้อ โดยให้กรณีศึกษาอ่านเอง ผู้ศึกษาได้บอกว่าหากกรณีศึกษาอ่านคำไหนไม่ได้ให้ถาม กรณีศึกษาไม่ได้ถามแต่อย่างใด เมื่อเสร็จแล้ว ผู้ศึกษาถามกรณีศึกษาว่าข้อสอบยากหรือไม่ กรณีศึกษาตอบว่าไม่ยาก

ขั้นสำรวจ (Survey) ผู้ศึกษาได้นำเสนอนิทานเรื่องลาบกับจิ้งหรีด พร้อมทั้งให้กรณีศึกษาอ่านชื่อเรื่องของนิทาน กรณีศึกษาสามารถอ่านได้ ผู้ศึกษาได้บอกให้กรณีศึกษาสำรวจดูหนังสือตั้งแต่หน้าปกจนถึงหน้าสุดท้าย กรณีศึกษาปฏิบัติตาม โดยเปิดดูหนังสือนิทานที่ละหน้าจนจบ

ขั้นตั้งคำถาม (Question) ผู้ศึกษาได้ให้กรณีศึกษาตั้งคำถามเกี่ยวกับนิทานที่จะอ่าน กรณีศึกษานั่งคิดสักครู่ จากนั้นจึงตั้งคำถามแรกคือ “ลาพบกับจิ้งหรีดที่ไหน” ผู้ศึกษาได้เขียนคำถามไว้บนกระดาน แล้วจึงถามกรณีศึกษาต่อ กรณีศึกษาตั้งคำถามที่ 2 คือ “ลาทำไมถึงตาย” เมื่อตั้งคำถามเสร็จแล้ว ผู้ศึกษาจึงให้กรณีศึกษาทำใบงานที่ 1 โดยเขียนคัดลอกคำถามลงบนใบงาน กรณีศึกษานั่งหันหลังให้กระดาน ผู้ศึกษาบอกให้นั่งหันหน้าให้กระดาน กรณีศึกษาปฏิเสธ จากนั้นจึงหันข้างให้กระดานเพื่อเขียนหนังสือ

ขั้นอ่าน (Read) ผู้ศึกษานำหนังสือนิทานให้กรณีศึกษาอ่าน โดยผู้ศึกษาอธิบายให้กรณีศึกษาฟังว่าจะเรียนวันละ 1 หน้า

นิทานหน้าที่ 1 มีประโยคดังนี้คือ “ลาโง่ตัวหนึ่งกินหนูลอยอยู่ชายป่า ได้ยินเสียงจิ้งหรีดร้องได้ไพเราะ จับใจ อยากจะใคร่ร้องได้บ้าง” กรณีศึกษาเริ่มต้นอ่านประโยค โดยอ่านเป็น “มีลาตัวหนึ่ง” ผู้ศึกษาจึงอ่านให้ฟังและให้กรณีศึกษาอ่านตามประโยค “ลาโง่ตัวหนึ่ง” จากนั้นจึงให้กรณีศึกษาอ่านประโยคเองอีกครั้ง จนถึงประโยค “ได้ไพเราะจับใจ” กรณีศึกษาอ่านคำ “ได้” แล้ว หยุดลง ผู้ศึกษาจึงอ่านคำ “ไพเราะ” ให้ฟัง แล้วให้กรณีศึกษาอ่านตาม เมื่อจบหน้าที่ 1 แล้วให้กรณีศึกษาอ่านอีก 2 ครั้ง กรณีศึกษาสามารถอ่านได้

ผู้ศึกษาได้สอบถามถึงคำยาก ที่กรณีศึกษาอ่านยาก โดยให้ขีดเส้นใต้ไว้ กรณีศึกษาขีดเส้นใต้ไว้ 2 คำ คือ “ไพเราะ ใคร่” จากนั้นจึงได้สอบถามเกี่ยวกับนิทานที่อ่าน โดยถามว่าในหน้าที่อ่านนี้ กล่าวถึงใคร กรณีศึกษาก็มองหน้าตอบว่า “ลาโง่กับจิ้งหรีด” ผู้ศึกษาได้สอบถามต่อว่า “จิ้งหรีดทำอะไร?” กรณีศึกษาก็มองดูหนังสือแล้วตอบว่า “ร้องเพลง” ผู้ศึกษาถามต่อว่า “ลาทำอะไร?”

กรณีศึกษาก็มั่นใจตอบว่า “ได้ยินเสียงจิ้งหรีดร้องได้” เพราะ” ผู้ศึกษาจึงถามต่อว่า “ก่อนที่จะได้ยินเสียงจิ้งหรีดร้อง ลาทำอะไรอยู่?” กรณีศึกษาตอบว่า “กินหญ้า” ผู้ศึกษาถามต่อว่า “กินหญ้าอยู่ที่ไหน?” กรณีศึกษาตอบว่า “กินหญ้าอยู่ที่ชายป่า” จากนั้นจึงให้กรณีศึกษาปิดหนังสือแล้วพูดบทวนว่า “ลาจิ้งหรีด ลากำลังกินหญ้าอยู่ชายป่า และจิ้งหรีดร้องได้” เพราะให้ลาฟัง” ในขณะที่พูด กรณีศึกษาก็มั่นใจมองโต๊ะ เมื่อพูดจบ ผู้ศึกษาได้กล่าวชมกรณีศึกษา จากนั้นจึงให้ทำแบบฝึกหัด โดยผู้ศึกษาอธิบายให้ฟังก่อนเริ่มต้นจากแบบฝึกหัดที่ 1 การเขียนโครงเรื่อง ผู้ศึกษาได้ชี้แนะในการทำแบบฝึกหัดที่ 2 การหาความหมายของคำศัพท์ ผู้ศึกษาได้แนะนำวิธีการหาคำศัพท์ จากพจนานุกรม โดยอธิบายขั้นตอนการหาคำศัพท์ ว่าคำศัพท์ที่หานั้น ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะใด แล้วดูที่สารบัญว่าพยัญชนะนั้นอยู่หน้าไหน จากนั้นจึงเปิดดูทีละคำ กรณีศึกษาสามารถทำได้ด้วยตนเอง สำหรับแบบฝึกหัดที่ 3 การเรียงลำดับเหตุการณ์ และแบบฝึกหัดที่ 4 การเติมคำลงในช่องว่าง ได้ให้กรณีศึกษาอ่านเอง และทำเอง

เมื่อทำแบบฝึกหัดเสร็จแล้ว จึงให้ทำแบบทดสอบหลังเรียน

บันทึกหลังการสอนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 1 วันที่ 20 พฤษภาคม 2553

ผลการสอน

กิจกรรมก่อนการเรียนรู้ กรณีศึกษา ทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจภาษาก่อนเรียนนิทาน ได้คะแนน 6 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน จากนั้นจึงให้ทำแบบทดสอบก่อนเรียนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล คะแนนเต็ม 5 คะแนน กรณีศึกษาได้คะแนน 3 คะแนน

กรณีศึกษามีความตั้งใจเรียน โดยสำรวจหนังสือตั้งแต่หน้าปกจนถึงหน้าสุดท้ายแล้ว ตั้งคำถามเกี่ยวกับนิทานที่จะอ่านได้จำนวน 2 ข้อ ผ่านเกณฑ์ สามารถอ่านนิทานลาจิ้งหรีดหน้าที 1 ได้ แต่อ่านผิดจำนวน 2 คำ ซึ่งผู้ศึกษาได้ให้อ่านนิทานหน้าดังกล่าวซ้ำจำนวน 2 รอบ ทำให้กรณีศึกษาอ่านได้ถูกต้อง สามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ และพูดบทวนเล่าเรื่องเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ แต่ไม่มีความมั่นใจในตนเอง เนื่องจากในขณะที่พูดกรณีศึกษาก็มั่นใจมองโต๊ะตลอดเวลา

ในการสอนนั้นผู้ศึกษาได้ใช้แรงเสริมทางบวกกับกรณีศึกษา คือให้คำชมแก่กรณีศึกษา เมื่อกรณีศึกษาสามารถตอบคำถามและพูดเล่าเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง

คะแนนทดสอบหลังเรียนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล ได้คะแนนเต็ม 5 คะแนน พัฒนาขึ้น 2 คะแนน

ปัญหาและอุปสรรค

พจนานุกรมที่ให้กรณีศึกษาค้นหาความหมายของคำนั้น มีขนาดใหญ่และหนาเกินไป ทำให้เปิดทีละหน้ายาก และในการดำเนินการทดลองสอนเป็นการเก็บข้อมูลในวันแรก ผู้เกี่ยวข้องในโรงเรียนไม่ทราบว่ามีการอัดวิดีโอในขณะที่สอน ทำให้บางครั้งมีคนมาติดต่อกับผู้ศึกษาบ้าง

ข้อเสนอแนะและวิธีแก้ไข

ดำเนินการเปลี่ยนพจนานุกรมให้เป็นเล่มบางกว่าเล่มเดิม และชี้แจงให้ผู้เกี่ยวข้องทราบว่ามีการอัดวิดีโอในขณะที่สอน

บันทึกพฤติกรรมตามแผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 2 วันที่ 21 พฤษภาคม 2553

กิจกรรมก่อนการเรียนรู้ คือการทำแบบทดสอบก่อนเรียน หลังจากนั้นจึงเริ่มกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการทบทวนเรื่องที่อ่านไปแล้ว กรณีศึกษาสามารถทบทวนได้ โดยผู้ศึกษาได้สอบถามกรณีศึกษาว่า “ไผะ” เรียกอีกอย่างหนึ่งว่าอะไร กรณีศึกษานิ่งไม่ตอบ ผู้ศึกษาจึงตอบว่า “น้ำผึ้งหรือว่าเพราะ” หลังจากนั้นผู้ศึกษาจึงให้อ่านทบทวนนิทานหน้าที่ 1 กรณีศึกษาอ่านได้ทุกคำ ยกเว้นคำว่า “ไผะ” โดยอ่านเป็น “เพราะ” ผู้ศึกษาจึงชี้ให้ดูคำดังกล่าวแล้วถามว่า “เพราะ หรือว่าไผะ” กรณีศึกษาตอบว่า “ไผะ” ผู้ศึกษาจึงอธิบายว่า “เวลาเราพูด เราไม่จำเป็นต้องพูดว่าไผะ แต่สามารถพูดว่าเพราะได้ และได้ให้กรณีศึกษาอ่านทบทวนอีกครั้งหนึ่ง กรณีศึกษายังอ่านคำ “ไผะ” เป็น “เพราะ” เหมือนเดิม ผู้ศึกษาจึงชี้คำดังกล่าว แล้วสะกดให้กรณีศึกษาอ่าน พร้อมทั้งอธิบายให้ฟังว่า “คำว่าเพราะสามารถใช้แทนคำว่า ไผะได้ในภาษาพูด ไม่ใช่หมายถึงคำนี้อ่านว่าเพราะ เช่น ภาษาพูดเราพูดว่า นกตัวนี้ร้องได้เพราะจริง ๆ” จากนั้น จึงชี้คำว่า “ไผะ” ให้กรณีศึกษาอ่านซ้ำอีกครั้ง

กรณีศึกษาเปิดนิทานไปหน้าที่ 2 มีประโยคดังนี้ “จึงไปถามจิ้งหรีด ว่าจิ้งหรีดกินอะไร จึงมีเสียงไผะเช่นนี้” กรณีศึกษาสามารถอ่านวรรคแรกได้ถูกต้อง ส่วนวรรคที่ 2 และ 3 นั้นอ่านเป็น “จริงหรือ กินอะไร จิ้งหรีดเสียงไผะเช่นนี้” ผู้ศึกษาจึงอ่านให้ฟังแล้วให้กรณีศึกษาอ่านตาม จากนั้นจึงให้กรณีศึกษาอ่านเอง กรณีศึกษายังอ่านวรรคที่ 2 เหมือนเดิม ผู้ศึกษาจึงชี้คำ “จิ้งหรีด” ให้กรณีศึกษาอ่านสะกดคำ แล้วจึงให้อ่านเองอีกครั้ง กรณีศึกษาสามารถอ่านได้ถูกต้อง ผู้ศึกษาจึงให้อ่านอีกครั้ง กรณีศึกษาอ่านวรรคที่ 2 เป็น “จริงหรือ” เหมือนเดิม ผู้ศึกษาจึงให้อ่านอีก 2 รอบ กรณีศึกษาอ่านได้ถูกต้อง ผู้ศึกษาได้กล่าวชมกรณีศึกษา

อ่านจบแล้ว ผู้ศึกษาจึงได้ถามกรณีศึกษาว่า “ใครไปถามจิ้งหรีด” กรณีศึกษาตอบว่า “ลา” ผู้ศึกษาถามต่อว่า “ถามจิ้งหรีดอย่างไร” กรณีศึกษาตอบว่า “ทำไมเสียงถึงไผะ” ผู้ศึกษาถามว่า

“ไพบระ” สามารถใช้คำไหนแทนได้ กรณีศึกษาตอบว่า “เพราะ” ในการตอบคำถาม แต่ละครั้ง กรณีศึกษาไม่มองหน้าผู้ศึกษา แต่มองคำดูโต๊ะตลอดเวลา

ผู้ศึกษาได้ให้กรณีศึกษา พูดยกทบทวนเรื่องที่อ่านไปแล้ว กรณีศึกษาสามารถพูดได้แต่เรียง เหตุการณ์สับสนบ้าง และในขณะที่พูดได้มองคำดูโต๊ะ และใช้มือเกาแขนข้างขวา

จากนั้นกิจกรรมดำเนินต่อ โดยการทำแบบฝึกหัด ซึ่งผู้ศึกษาได้ช่วยชี้แนะในการทำ แบบฝึกหัดการเขียนโครงเรื่อง และการหาคำศัพท์ ส่วนการเรียงลำดับเหตุการณ์ และเติมคำลงใน ช่องว่าง ได้ให้กรณีศึกษาอ่านและทำด้วยตนเอง

เมื่อทำแบบฝึกหัดเสร็จแล้ว จึงให้กรณีศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน

บันทึกหลังการสอนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 2 วันที่ 21 พฤษภาคม 2553

ผลการสอน

กิจกรรมก่อนการเรียนรู้ กรณีศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน ตามแผนการสอนเฉพาะ บุคคล ได้คะแนน 3 คะแนน

กรณีศึกษาสามารถพูดยกทบทวนเรื่องที่อ่านไปแล้วได้ และสามารถอ่านทบทวนนิทาน หน้าที่ 1 ได้แต่อ่านคำผิดจำนวน 1 คำ คือว่า “ไพบระ” โดยอ่านเป็น “เพราะ” ในการนี้ผู้ศึกษาได้ กระตุ้นกรณีศึกษา โดยให้ดูคำดังกล่าวแล้วอ่านซ้ำ พร้อมทั้งอธิบายถึงความแตกต่างของทั้งสอง คำ คือ “ไพบระ” ใช้ในภาษาเขียน แต่คำว่า “เพราะ” ใช้ในภาษาพูด จากนั้นจึงให้อ่านนิทานหน้า ที่ 2 กรณีศึกษาสามารถอ่านได้ แต่อ่านคำว่า “จริงหรือ” เป็น “จริงหรือ” ซึ่งเป็นลักษณะของการอ่าน แบบจำคำ ไม่ใช่อ่านโดยใช้วิธีสะกดคำ ดังนั้นผู้ศึกษาจึงได้ให้กรณีศึกษาอ่านแบบสะกดคำ และอ่าน ซ้ำ จำนวน 2 รอบ กรณีศึกษาจึงสามารถอ่านได้ถูกต้อง เมื่ออ่านเสร็จสามารถตอบคำถามได้ และ พูดยกเล่าเรื่องที่อ่านได้แต่เรียงเหตุการณ์สับสนบ้าง ในขณะที่พูดกรณีศึกษาก็มองหน้าดูโต๊ะ ตลอดเวลา เป็นลักษณะของความไม่มั่นใจในตนเอง

ในการสอนนั้นผู้ศึกษาได้ให้แรงเสริมทางบวกกับกรณีศึกษา โดยให้คำชมเมื่อกรณีศึกษา สามารถอ่านได้ถูกต้อง

การทำแบบทดสอบหลังเรียน ได้คะแนน 4 คะแนน พัฒนาขึ้น 1 คะแนน

ปัญหาและอุปสรรค -

ข้อเสนอแนะและวิธีการแก้ไข

ในการทำแบบฝึกหัด การเขียนโครงเรื่อง และการหาความหมายของคำนั้น เป็นการทำแบบฝึกหัดที่จำเป็นต้องใช้การเขียน กรณีศึกษาเขียนไม่เก่ง ดังนั้นจึงจำเป็นต้องช่วยชี้แนะในการทำแบบฝึกหัดดังกล่าวให้กับกรณีศึกษา

บันทึกพฤติกรรมตามแผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 3 วันที่ 24 พฤษภาคม 2553

เมื่อทักทายกันระหว่างผู้ศึกษากับกรณีศึกษาแล้ว จึงให้กรณีศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน จากนั้นจึงทบทวนเรื่องที่อ่านไปแล้ว ผู้ศึกษาถามกรณีศึกษาว่าจำเนื้อเรื่องได้หรือไม่ กรณีศึกษาตอบว่าจำไม่ได้ ผู้ศึกษาจึงให้กรณีศึกษาอ่านนิทานหน้าที่ 1 และ 2 ในหน้าที่ 1 กรณีศึกษายังอ่าน “ไผ่เพราะ” เป็น “เพราะ” จึงให้อ่านอีกหนึ่งรอบ โดยก่อนจะให้อ่านได้ชี้คำดังกล่าวสอนให้อ่านสะกดคำ กรณีศึกษาสามารถอ่านหน้าที่ 1 ได้ถูกต้อง แต่อ่านคำตกไปคือประโยค “ได้ไผ่เพราะจับใจ” อ่านตกคำ “ได้” โดยอ่านเป็น “ไผ่เพราะจับใจ” ผู้ศึกษาจึงชี้ประโยคดังกล่าว แล้วอ่านให้ฟัง ให้กรณีศึกษาอ่านตาม จากนั้นจึงให้อ่านหน้าที่ 2 กรณีศึกษาสามารถอ่านประโยคได้ถูกต้องทั้งหมด ผู้ศึกษาจึงให้กรณีศึกษาเล่าเรื่องที่อ่านอีกครั้ง กรณีศึกษานั่งคิดจึงพูดว่า “จึงหรือทำไมมีเสียงไผ่เพราะ” ผู้ศึกษาจึงอธิบายว่า ให้พูดทบทวนไม่ใช่ให้กรณีศึกษาถาม กรณีศึกษานั่งคิดและพูดทบทวนเรื่องดังกล่าวได้ถูกต้อง ผู้ศึกษากล่าวชม

เมื่อทบทวน เสร็จแล้วจึงอ่านหน้าที่ 3 โดยมีประโยคดังนี้ “จึงหรือบอกว่า กินน้ำค้าง ลาได้ ยินดังนั้น ก้ออดหญ่อดน้ำ” กรณีศึกษาสามารถอ่านได้ด้วยตนเอง จนถึงประโยค “ก้ออดหญ่อดน้ำ” กรณีศึกษาพยายามสะกดและอ่านเป็น “ก็เก็บหญ่อดน้ำ” ผู้ศึกษาจึงชี้ประโยคดังกล่าว อ่านให้กรณีศึกษาฟัง แล้วให้อ่านตาม จากนั้นจึงให้อ่านเอง กรณีศึกษายังอ่านผิด ผู้ศึกษาได้ให้อ่านซ้ำอีก 4 รอบ จึงสามารถอ่านได้ถูกต้อง จากนั้นจึงถามกรณีศึกษา กรณีศึกษาสามารถตอบได้ถูกต้อง และให้ขีดเส้นใต้คำที่อ่านยาก กรณีศึกษาได้ขีดเส้นใต้ประโยค “ก้ออดหญ่อดน้ำ” ไว้

เมื่ออ่านและทบทวนเสร็จแล้ว จึงให้ทำแบบฝึกหัด โดยผู้ศึกษาได้ช่วยชี้แนะ ในการทำแบบฝึกหัด การเขียนโครงเรื่อง และการหาความหมายของคำศัพท์ ส่วนแบบฝึกหัดการเรียงลำดับเหตุการณ์ และการเติมคำลงในช่องว่างให้ทำเอง

เสร็จแล้วจึงให้ทำแบบทดสอบหลังเรียน

บันทึกหลังการสอนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 3 วันที่ 24 พฤษภาคม 2553

ผลการสอน

กิจกรรมก่อนการเรียนรู้ กรณีศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน ได้ 2 คะแนน

กรณีศึกษา พุดทบทวนเรื่องที่อ่านไปแล้วได้ และอ่านทบทวนนิทานหน้าที่ 1 และ 2 ได้ แต่หน้าที่ 1 อ่านคำว่า “ไผเราะ” เป็น “เพราะ” เหมือนเดิม ผู้ศึกษาได้แก้ไขโดยให้อ่านสะกดคำและอ่านซ้ำ จึงอ่านได้ถูกต้อง แต่ยังมีลักษณะอาการการอ่านข้ามคำ จำนวน 1 คำ ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีแก้ไขโดยอ่านให้ฟังแล้วให้อ่านตามจึงสามารถอ่านได้ถูกต้อง เมื่อให้พุดทบทวนนิทานทั้งสองหน้าที่อ่านไปแล้ว กรณีศึกษาไม่พุดทบทวนแต่ถามผู้ศึกษาว่า “จึงหรือทำไมไม่มีเสียงไผเราะ” เป็นลักษณะความไม่เข้าใจในคำสั่ง ผู้ศึกษาจึงอธิบายให้ฟังว่าให้พุดทบทวน กรณีศึกษาสามารถพุดทบทวนได้ จากนั้นจึงอ่านนิทาน หน้าที่ 3 กรณีศึกษาอ่านกลุ่มคำ “ก้อดหญ่อดน้ำ” ไม่ได้ โดยอ่านเป็น “ก้อเก็บหญ่อดน้ำ” แสดงให้เห็นว่ากรณีศึกษามีปัญหาในการจำแนกคำ ผู้ศึกษาได้ให้กรณีศึกษาอ่านตาม และให้อ่านซ้ำ 4 รอบ สามารถตอบคำถามได้ในการสอนนั้น

ผู้ศึกษาได้ให้แรงเสริมในทางบวกกับกรณีศึกษา คือการให้คำชมแก่กรณีศึกษาในขณะที่กรณีศึกษาแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ออกมา

กรณีศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนน 4 คะแนน พัฒนาขึ้น 2 คะแนน

ปัญหาและอุปสรรค -

ข้อเสนอแนะและวิธีแก้ไข -

บันทึกพฤติกรรมตามแผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 4 วันที่ 25 พฤษภาคม 2553

กิจกรรมเริ่มต้น ด้วยการทำแบบทดสอบก่อนเรียนของกรณีศึกษา

เมื่อทำแบบทดสอบเสร็จแล้ว ผู้ศึกษาจึงให้กรณีศึกษาเล่าเรื่องที่อ่านตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงหน้าที่ 3 กรณีศึกษานั่งคิดสักครู่ แล้วจึงพุดทบทวน ซึ่งสามารถพุดทบทวนได้ และได้ให้อ่านทบทวนหน้าที่ 1 จนถึงหน้าที่ 3

จากนั้นจึงให้อ่านนิทานหน้าที่ 4 โดยมีประโยคดังนี้ “กินแต่น้ำค้าง ตามใบหญ้าใบไม้ ตั้งแต่นั้นมา จนกระทั่ง ตายในที่สุด” กรณีศึกษาอ่านวรรคที่หนึ่ง ได้ถูกต้อง เมื่อถึงวรรคที่สอง “ตามใบหญ้าใบไม้” ได้อ่านเป็น “ตามจึงหรือตามใบหญ้าใบใหญ่” ผู้ศึกษาได้ชี้ประโยคดังกล่าว แล้วอ่านโดยให้กรณีศึกษาอ่านตาม จากนั้นจึงให้กรณีศึกษาอ่านนิทานหน้าที่ 4 อีกครั้ง กรณีศึกษาสามารถอ่านได้ถูกต้อง ผู้ศึกษากล่าวชม และให้อ่านซ้ำอีกครั้ง กรณีศึกษาสามารถอ่านได้ถูกต้อง

เมื่ออ่านนิทานหน้าที่ 4 จบ ผู้ศึกษาได้ถามว่า “ใครกินแต่น้ำค้าง?” กรณีศึกษาตอบว่า “ลา” ผู้ศึกษาจึงให้กรณีศึกษาเล่าเรื่องที่อ่าน กรณีศึกษาไม่มองหน้าผู้ศึกษา แต่สามารถพุดได้ถูกต้องว่า

“ลาเชื้อจิ้งหรีด จิ้งกินแต่น้ำค้าง และลาก็ตาย” ผู้ศึกษากล่าวชมกรณีศึกษา ผู้ศึกษาได้ถามถึงคำยาก ในหน้าที่ 4 กรณีศึกษาชี้คำว่า “ตาม” และได้ขีดเส้นใต้ไว้

จากนั้น จึงให้ทำแบบฝึกหัดประกอบนิทาน โดยผู้ศึกษาช่วยชี้แนะ ในการทำแบบฝึกหัด การเขียนโครงเรื่อง และการหาคำศัพท์ สำหรับแบบฝึกหัดการเรียงลำดับเหตุการณ์ และการเติมคำ ลงในช่องว่างได้ ให้กรณีศึกษาทำด้วยตนเอง

กิจกรรมสิ้นสุดลง ด้วยการทำแบบทดสอบหลังเรียน

บันทึกหลังการสอนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 4 วันที่ 25 พฤษภาคม 2553

ผลการสอน

กิจกรรมก่อนการเรียนรู้ กรณีศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียนได้ 0 คะแนน

กรณีศึกษาสามารถพูดทบทวนเรื่องที่อ่านได้ และสามารถอ่านทบทวน นิทานที่ 1-3 ได้ จากนั้นจึงอ่านนิทานหน้าที่ 4 แต่อ่านข้อความผิดคือ “ตามใบหญ้าใบไม้” โดยอ่านเป็น “ตามจิ้งหรีด ตามใบหญ้าใบใหญ่” เป็นลักษณะอาการของการอ่านเพิ่มคำ ผู้ศึกษาได้ชี้ข้อความดังกล่าวแล้วให้ กรณีศึกษาอ่านตาม และให้อ่านซ้ำ จึงสามารถอ่านได้ถูกต้อง กรณีศึกษาตอบคำถามเรื่องที่อ่านได้ แต่มีอาการไม่มั่นใจและอาย เนื่องจากในขณะที่ตอบคำถามกรณีศึกษาไม่มองหน้าผู้ศึกษา

ในการสอนนั้นผู้ศึกษาได้ให้แรงเสริมทางบวกกับกรณีศึกษา คือให้คำชมแก่กรณีศึกษาใน ขณะที่กรณีศึกษาแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ออกมา

กรณีศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน ได้ 2 คะแนน พัฒนาขึ้น 2 คะแนน

ปัญหาและอุปสรรค -

ข้อเสนอแนะและวิธีแก้ไข -

บันทึกพฤติกรรมตามแผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 5 วันที่ 26 พฤษภาคม 2553

กิจกรรมเริ่มต้นด้วย การให้กรณีศึกษาเล่าเรื่องที่อ่านทั้งหมด กรณีศึกษานั่งมองไปข้างหน้า และพูดเล่านิทานเรื่องลากับจิ้งหรีดฟัง จากนั้นผู้ศึกษาได้ชี้แจงให้กรณีศึกษาฟังว่าจะให้อ่านนิทาน ทั้งเล่ม เริ่มตั้งแต่หน้าแรกจนถึงคำศัพท์และคติสอนใจ กรณีศึกษาเปิดอ่านนิทานทีละหน้า ให้ผู้ศึกษาฟัง ได้อย่างถูกต้อง จนถึงคำศัพท์ ซึ่งประกอบด้วย คำ จำนวน 3 คำ คือ “น้ำค้าง ลา และ ไพเราะ” กรณีศึกษาอ่านคำอ่านและความหมาย มีบางคำที่อ่านสะดุด ผู้ศึกษาได้ช่วยแนะนำโดยอ่าน ให้ฟังแล้วให้กรณีศึกษาอ่านตาม ทำให้กรณีศึกษาสามารถอ่านได้ถูกต้อง จนถึงคติสอนใจ “นิทาน เรื่องนี้ สอนให้รู้ว่า อย่าหลงกระทำตามผู้อื่น ในสิ่งที่ตนไม่ถนัด” กรณีศึกษาอ่าน “อย่าหลงกระทำ”

ไม่ได้ ผู้ศึกษาจึงชี้คำดังกล่าว แล้วอ่านให้ฟังให้กรณีศึกษาอ่านตาม เมื่ออ่านคดีสอนใจเสร็จ ผู้ศึกษาจึงถามว่า “อย่าหลงกระทำตามผู้อื่น ในสิ่งที่ตนไม่ถนัด” หมายถึงอย่างไร กรณีศึกษาตอบว่า “ลาเชื้อจิ้งหรีด เพราะจิ้งหรีดเสียงดี” จึงอยากเสียงดีเหมือนจิ้งหรีด จึงกินน้ำค้างตามจิ้งหรีด” ผู้ศึกษาถามต่อว่า “ทั้ง ๆ ที่ลากินอะไร” กรณีศึกษาตอบว่า “ลากินหญ้า” ในขณะที่พูดกรณีศึกษาจะก้มมองดูโต๊ะตลอดเวลา

ขั้นตอนบันทึก (Record) กรณีศึกษาได้นำใบงานที่ 2 ให้กรณีศึกษาจดบันทึกคำที่จิตเส้นใต้ไว้ในนิทาน กรณีศึกษาดึงใจจดบันทึก โดยดูทีละหน้า และหันไปมองคนที่ผ่านข้าง และกลับมาตั้งใจเขียนต่อไป เมื่อเขียนเสร็จแล้ว ผู้ศึกษาจึงให้อ่านคำที่จดบันทึกไว้ ประกอบด้วยคำ ต่อไปนี้ “ไพอระ ใคร่ ก้อดหญ้าอดน้ำ ตาม”

ขั้นเขียนสรุปใจความสำคัญ (Recite) กรณีศึกษาเล่าเรื่อง “ลากับจิ้งหรีด” ด้วยภาษาของตนเอง แล้วผู้ศึกษาเป็นคนเขียนบนกระดาน ดังนี้ “ลาไปกินหญ้า อยู่ชายป่า และได้ยินเสียงจิ้งหรีดร้อง ลากถามว่า ทำไมเสียงดี จิ้งหรีดบอกว่ากินน้ำค้าง ลากอดหญ้า อดน้ำ และตายในที่สุด” เมื่อเล่าเสร็จแล้วจึงให้กรณีศึกษาเขียนลงในใบงานที่ 3 เมื่อเขียนเสร็จแล้ว จึงให้หนังที่เดิม

ขั้นวิเคราะห์เรื่องที่อ่าน (Reflect) กรณีศึกษาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนิทาน กรณีศึกษาคิดและตอบโดยไม่ยอมมองหน้าผู้ศึกษา แล้วตอบว่า “ชอบ” ผู้ศึกษาถามต่อว่า “ชอบเพราะอะไร?” กรณีศึกษาได้หยิบเอกสารที่วางบนโต๊ะมาดู พร้อมทั้งพูดว่า “สนุก ให้คดีสอนใจ ถ้าเราไม่ถนัดอย่าไปทำ” ผู้ศึกษาจึงเขียนประโยคที่กรณีศึกษาพูดบนกระดาน แล้วให้กรณีศึกษาเขียนลงในใบงานที่ 4 กรณีศึกษาได้นั่งหันหลังให้กระดานแล้วเขียน โดยหันไปมองดูบนกระดานเป็นระยะ

เสร็จแล้ว จึงให้กรณีศึกษาทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจทางภาษา หลังเรียนนิทานเรื่องลากับจิ้งหรีด

บันทึกหลังการสอนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 5 วันที่ 26 พฤษภาคม 2553

ผลการสอน

กรณีศึกษาสามารถอ่านนิทานทั้งเล่มได้ มีบางคำที่อ่านสะดุด ผู้ศึกษาได้ช่วยแนะนำให้อ่านให้ฟังแล้วให้กรณีศึกษาอ่านตาม จนกรณีศึกษาสามารถอ่านได้ถูกต้อง สามารถจดบันทึกคำที่จิตเส้นใต้ไว้ ได้ทั้งหมด อย่างถูกต้อง ผ่านเกณฑ์การประเมิน กรณีศึกษาสามารถพูดทบทวนและเล่านิทานที่ตนเองอ่าน ได้ตั้งแต่ต้นจนจบ ด้วยภาษาของตนเอง แต่ขาดไป 1 เหตุการณ์ ผ่านเกณฑ์การประเมิน และสามารถพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนิทานที่ตนเองอ่านได้ ผ่านเกณฑ์การประเมิน

ในขณะที่ดำเนินกิจกรรมการสอนนั้นนักศึกษาแสดงอาการไม่มั่นใจในตนเอง และอาย เนื่องจากก้มมองคู่มือและไม่กล้าสบตากับผู้ศึกษาในขณะที่ตอบคำถาม และจึงเปลี่ยนที่นั่ง เนื่องจากในชั้นวิเคราะห์เรื่องที่อ่าน นักศึกษาจำเป็นต้องลอกข้อความที่ตนเองแสดงความคิดเห็นบนกระดานลงในใบงาน แต่กระดานอยู่ข้างหลัง ผู้ศึกษาได้บอกให้ย้ายที่นั่งโดยหันหน้ามองคู่มือ กระดาน นักศึกษาไม่ยอม แต่ใช้วิธีหันหลังมองคู่มือกระดานแล้วลอกข้อความลงบนใบงาน

นักศึกษาสามารถทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจภาษา หลังจากการเรียนรู้แล้ว ได้คะแนนเต็ม 10 คะแนน พัฒนาขึ้น 4 คะแนน

ปัญหาและอุปสรรค -

ข้อเสนอแนะและวิธีแก้ไข -

บันทึกพฤติกรรมตามแผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 6 วันที่ 27 พฤษภาคม 2553

นักศึกษาทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจทางภาษาเสร็จแล้ว จึงทำแบบทดสอบก่อนเรียนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล

ขั้นสำรวจ (Survey) นักศึกษาสำรวจนิทานเรื่อง “พ่อค้าเกลือกับโคต่าง” ซึ่งนักศึกษามีความสามารถอ่านชื่อของนิทานได้ เมื่อสำรวจหนังสือเสร็จแล้ว

ขั้นตั้งคำถาม (Question) นักศึกษาตั้งคำถามเกี่ยวกับนิทานที่จะอ่าน ว่าอยากรู้เรื่องอะไรบ้าง นักศึกษานั่งคิดสักครู่ จึงถามว่า “ทำไมโคถึงมารับใช้คน” ผู้ศึกษาเขียนคำถามดังกล่าวลงบนกระดาน และถามถึงคำถามต่อไป นักศึกษาตอบว่าไม่มีแล้ว ดังนั้นจึงให้นักศึกษาคัดลอกคำถาม ลงในใบงานที่ 5

ขั้นอ่าน (Read) ผู้ศึกษาจึงนำหนังสือนิทานหน้าที่ 1 ให้นักศึกษาอ่าน โดยมีประโยคดังต่อไปนี้ “พ่อค้า จูงวัวบรรทุกเกลือ ไปขาย ขณะเดินผ่านลำธาร วัวพลัดตกลงไปในแอ่งน้ำ” นักศึกษาสามารถอ่านบรรทัดแรกได้ถูกต้อง แต่พอถึงบรรทัดที่ 2 อ่านผิดคือ “ลำธาร” อ่านเป็น “ลำคลอง” “พลัด” อ่านเป็น “กัด” และ “แอ่งน้ำ” อ่านเป็น “อ่างน้ำ” ผู้ศึกษาจึงชี้ให้ดูทีละคำ แล้วให้อ่านสะกดคำ และให้อ่านซ้ำสามรอบ แต่ยังผิด โดยเฉพาะคำว่า “พลัด” และ “แอ่งน้ำ” จะอ่านผิด ผู้ศึกษาจึงอ่านให้ฟังแล้วให้นักศึกษาอ่านตามจากนั้น จึงให้นักศึกษาอ่านเองอีกครั้ง นักศึกษาสามารถอ่านได้ถูกต้อง ในขณะที่สอนอ่าน นักศึกษาหาว และใช้มือเกาขอบโต๊ะ พร้อมทั้งบิดตัวไปมา แล้วอ่าน

เมื่ออ่านจบแล้ว ภูมิศึกษาถามว่า เรื่องนี้กล่าวถึงใคร ภูมิศึกษาตอบว่า “คนกับวัว” ผู้ศึกษาจึงถามต่อว่า “คนคือใคร” ภูมิศึกษาตอบว่า “พ่อค้า” ผู้ศึกษาถามต่อว่า “พ่อค้าทำอะไร?” ภูมิศึกษามองคู่มือหนังสือแล้วตอบว่า “งูวับรรทุกเกลือไปขาย และวัวก็พลัดตกลงไปในแอ่งน้ำ”

เมื่อสนทนากลับแล้ว ผู้ศึกษาจึงให้ภูมิศึกษาขีดเส้นใต้คำที่อ่านยากไว้ คือ “ล้าธาร พลัดแอ่งน้ำ” จากนั้นจึงให้ทำแบบฝึกหัด โดยผู้ศึกษาได้ชี้แนะในการทำแบบฝึกหัดการเขียนโครงเรื่อง และการหาความหมายของคำศัพท์

เสร็จสิ้นกิจกรรมโดยการให้ภูมิศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน

บันทึกหลังการสอนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 6 วันที่ 26 พฤษภาคม 2553

ผลการสอน

กิจกรรมก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ภูมิศึกษาทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจทางภาษา ได้คะแนน 5 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน และทำแบบทดสอบก่อนเรียนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล ได้คะแนน 1 คะแนน จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน

ภูมิศึกษาสามารถสำรวจหนังสือตั้งแต่ หน้าปกจนถึงหน้าสุดท้าย แล้วตั้งคำถามเกี่ยวกับนิทานที่จะอ่านได้จำนวน 1 ข้อ ไม่ผ่านเกณฑ์ ภูมิศึกษาอ่านนิทานหน้าที่ 1 อ่านผิด จำนวน 3 คำ ผู้ศึกษาได้แก้ไขโดยชี้คำดังกล่าวอ่านให้ฟัง แล้วให้ภูมิศึกษาอ่านตามและให้อ่านซ้ำ ๆ จนสามารถอ่านคำดังกล่าวได้ถูกต้อง ได้ขีดเส้นใต้ไว้ทั้ง 3 คำ ในขณะที่ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ภูมิศึกษาได้แสดงอาการหาว ใช้มือเกาขอบโต๊ะ แล้วบิดตัวไปมา แสดงถึงอาการเบื่อหน่าย

ภูมิศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน ได้คะแนน 2 คะแนน พัฒนาขึ้น 1 คะแนน

ปัญหาและอุปสรรค -

ข้อเสนอแนะและวิธีแก้ไข -

บันทึกพฤติกรรมการเรียนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 7 วันที่ 1 มิถุนายน 2553

ภูมิศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียนเสร็จแล้ว ผู้ศึกษาได้ทบทวนนิทานเรื่องพ่อค้าเกลือกับโคต่าง หน้าที่ 1 โดยการสนทนากับภูมิศึกษา โดยให้ภูมิศึกษาเล่าเรื่องให้ฟัง ภูมิศึกษาเปิดนิทานดู แต่ผู้ศึกษาบอกว่ายังไม่ต้องเปิดดู ขอให้พูดในสิ่งที่ตนเองจำได้ ภูมิศึกษานั่งคิดแล้วพูดโดยไม่มองหน้าผู้ศึกษาว่า “พ่อค้างูวับรรทุกเกลือไปขาย แล้ววัวตกน้ำ” จากนั้นผู้ศึกษาจึงให้อ่านนิทานหน้าที่ 1 เพื่อทบทวน ภูมิศึกษาสามารถอ่านได้ถูกต้อง ในบรรทัดแรก ส่วนบรรทัดที่ 2

ประโยค “วัวพลัดตกลงไปในแอ่งน้ำ” ได้อ่านข้ามคำไปหนึ่งคำ คือ “พลัด” ผู้ศึกษาจึงอ่านประโยคดังกล่าวให้ฟัง แล้วให้กรณีศึกษาอ่านตาม

จากนั้นจึงให้กรณีศึกษาอ่านนิทาน หน้าที่ 2 มีประโยคดังนี้ “พ่อค้า ต้องใช้เวลานานกว่าจะช่วยวัวขึ้น มาได้ เกลือกี่ละลายหมด ทำให้วัวรู้สึกสบาย ไม่ต้องแบกของหนัก” กรณีศึกษาสามารถอ่านประโยคที่ 1 ได้ถูกต้อง ส่วนประโยคของบรรทัดที่ 2 คือ “เกลือกี่ละลายหมด” อ่านคำ “ละลาย” ไม่ได้ ผู้ศึกษาจึงอ่านสะกดคำให้กรณีศึกษาอ่านตาม และให้อ่านเองอีกรอบ

กรณีศึกษาสามารถตอบคำถาม ใคร ทำอะไร เพราะอะไรได้ จากนั้นจึงให้ทำแบบฝึกหัด และทำแบบทดสอบหลังเรียนตามลำดับ

บันทึกหลังการสอนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 7 วันที่ 1 มิถุนายน 2553

ผลการสอน

กิจกรรมก่อนการเรียนรู้ กรณีศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน ได้คะแนน 4 คะแนน กรณีศึกษาสามารถพูดทบทวนเรื่องที่อ่านไปแล้วได้ และอ่านทบทวนนิทานหน้าที่ 1 ได้ แต่อ่านข้ามคำไปหนึ่งคำ ผู้ศึกษาได้แก้ไขโดยอ่านดังกล่าวก่อนให้ฟังแล้วให้กรณีศึกษาอ่านตาม สามารถอ่านนิทานหน้าที่ 2 ได้แต่อ่านผิดจำนวน 1 คำ ผู้ศึกษาได้แก้ไขโดยการอ่านสะกดคำให้กรณีศึกษาอ่านตาม และกรณีศึกษาได้ขีดเส้นใต้คำดังกล่าวไว้ สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

การทำแบบทดสอบหลังเรียน ได้คะแนน 4 คะแนน ไม่พัฒนา

ปัญหาและอุปสรรค -

ข้อเสนอแนะและวิธีแก้ไข -

บันทึกพฤติกรรมตามแผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 8 วันที่ 2 มิถุนายน 2553

กรณีศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียนเสร็จแล้ว จึงเปิดดูหนังสือนิทานแต่ละหน้า ผู้ศึกษาได้สนทนากับกรณีศึกษาเกี่ยวกับนิทานที่ได้อ่านไปแล้ว กรณีศึกษาสามารถเล่าเรื่องที่ได้อ่านไปแล้ว ดังนี้ “เจ้าของโค ลากโคข้ามน้ำ และโคก็ตกน้ำ” ผู้ศึกษาถามต่อว่าเหตุการณ์ต่อไปเป็นอย่างไร กรณีศึกษาตอบว่า “โคสบายที่ไม่ได้แบกเกือก” ผู้ศึกษาถามต่อว่า “ทำไมถึงสบาย” กรณีศึกษาตอบว่า “เพราะเกือก ละลายหมด”

เมื่อพูดทบทวนเสร็จแล้ว จึงให้อ่านนิทานหน้าที่ 1 และ 2 ทบทวน กรณีศึกษาสามารถอ่านได้ถูกต้องจึงให้อ่านนิทานหน้าที่ 3 โดยมีประโยคดังนี้ “ต่อมาทุกครั้ง ที่วัวแบกเกือกผ่านแอ่งน้ำ มันจะแก่งนอน แสงในแอ่งน้ำ ปลอ่ยให้เกือกละลาย” กรณีศึกษาอ่านบรรทัดแรกได้ถูกต้อง บรรทัดที่ 2 อ่านคำผิดคือ “แก่ง” อ่านเป็น “เกลียด” ประโยค “แสงในแอ่งน้ำ” อ่านตกคำว่า “แสง” และคำว่า

“ปล่อย” พยายามสะกดคำเอง และสามารถอ่านได้ถูกต้อง ผู้ศึกษาชี้คำว่า “แก้ง” แล้วถามว่า “สระอะไร?” กรณีศึกษาตอบว่า “สระเอ” ผู้ศึกษาจึงให้กรณีศึกษาอ่านสะกดคำ ผู้ศึกษาจึงให้อ่านหน้าที่ 3 อีกครั้งหนึ่ง กรณีศึกษาอ่านผิดและอ่านข้ามคำ เหมือนกับอ่านครั้งแรก ผู้ศึกษาจึงชี้คำว่า “แก้ง” ให้อ่านสะกดคำ แล้วชี้ให้อ่านเป็นคำ ๆ ในบรรทัดที่ 2 และให้อ่านนิทานในครั้งที่ 3 กรณีศึกษาสามารถอ่าน “แก้ง” ได้ถูกต้อง แต่อ่าน “แซ่” เป็น “เซ่น” ผู้ศึกษาจึงชี้คำดังกล่าว แล้วให้อ่านสะกดคำพร้อมทั้งบอกว่าอ่าน “แซ่” ไม่ใช่ “เซ่น” และให้อ่านนิทานครั้งที่ 4 กรณีศึกษาสามารถอ่านประโยคได้ถูกต้อง ยกเว้นประโยค “มันจะแก้งนอน” อ่าน “มัน” เป็น “ม๊ก” และพยายามสะกดคำ “แก้ง” จนสามารถอ่านได้ถูกต้อง ผู้ศึกษาชี้คำ “มัน” ให้กรณีศึกษาอ่านสะกดคำ และให้อ่านนิทานครั้งที่ 5 กรณีศึกษาพยายามสะกดคำ “แก้ง” จนสามารถอ่านได้ถูกต้อง ผู้ศึกษากล่าวชม และให้อ่านนิทานครั้งที่ 6 พยายามสะกดคำ “แก้ง” อ่านคำผิดคือ “แซ่” อ่านเป็น “เซ่น” ผู้ศึกษาให้อ่านสะกดคำ “แก้ง” และ “แซ่” จากนั้น จึงชี้ให้อ่านเป็นคำ ๆ ในประโยคบรรทัดที่ 2 กรณีศึกษาสามารถอ่านได้ถูกต้อง ผู้ศึกษากล่าวชม และให้อ่านนิทานครั้งที่ 7 กรณีศึกษาสามารถอ่านได้ถูกต้อง ผู้ศึกษากล่าวชม

ผู้ศึกษาสอบถามกรณีศึกษา หลังจากอ่านเสร็จแล้ว ว่าในเรื่องนี้กล่าวถึงใคร กรณีศึกษาตอบว่าว่า ผู้ศึกษาถามต่อว่า “วิวทำอะไร?” กรณีศึกษาตอบว่า “แก้งเจ้าของ” ผู้ศึกษาถามต่อ “เป็นอย่างไร?” กรณีศึกษาตอบว่า “เกลือกก็ละลายหมด” ผู้ศึกษาถาม “ทำไมเกลือกถึงละลาย?” กรณีศึกษาตอบ “อยู่ในน้ำ” ในการขีดเส้นใต้ กรณีศึกษาได้ขีดเส้นใต้คำที่อ่านยาก คือ แก้ง แซ่ ปล่อย

กรณีศึกษาทำแบบฝึกหัด โดยผู้ศึกษาช่วยชี้แนะในแบบฝึกหัดการเขียนโครงเรื่อง และหาความหมายของคำศัพท์ ส่วนการเรียงลำดับเหตุการณ์ และเติมคำในช่องว่างได้ให้กรณีศึกษาทำด้วยตนเอง หลังจากนั้นจึงทำแบบทดสอบหลังเรียน

บันทึกหลังการสอนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 8 วันที่ 2 มิถุนายน 2553

ผลการสอน

กิจกรรมก่อนการเรียนรู้ กรณีศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียนได้คะแนน 4 คะแนน

กรณีศึกษาสามารถพูดทบทวนและสนทนาเกี่ยวกับนิทานที่ได้อ่านไปแล้ว คือ หน้าที่ 1 และหน้าที่ 2 ได้ และสามารถอ่านนิทานหน้าที่ 3 ได้ แต่อ่านผิด จำนวน 3 คำ ผู้ศึกษาได้แก้ไขโดยให้กรณีศึกษาอ่านสะกดคำ ชี้ให้อ่านเป็นคำ ๆ และให้อ่านซ้ำ ๆ กรณีได้ขีดเส้นใต้คำดังกล่าวไว้สามารถตอบคำถามเรื่องที่อ่านได้

ในขณะสอนนั้นผู้ศึกษาได้ใช้แรงเสริมทางบวกแก่กรณีศึกษา คือการให้คำชมเมื่อกรณีศึกษาสามารถอ่านคำได้ถูกต้อง

กรณีศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล ได้คะแนน 4 คะแนน
ไม่มีการพัฒนา

ปัญหาและอุปสรรค -

ข้อเสนอแนะและวิธีแก้ไข -

บันทึกพฤติกรรมตามแผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 9 วันที่ 3 มิถุนายน 2553

กรณีศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียนเสร็จแล้ว ผู้ศึกษาจึงสนทนากับกรณีศึกษา เกี่ยวกับ
นิทานที่อ่านไปแล้ว 3 หน้า โดยให้กรณีศึกษาเล่านิทานให้ฟัง กรณีศึกษาสามารถเล่าได้ดังนี้ “พ่อค้า
เกลือบรรทุกเกลือ วัวบรรทุกเกลือ แล้วโคคกลงไปในแอ่งน้ำ โคน้ำเกลือก็ละลายหมด” ในขณะที่
ที่พูดกับกรณีศึกษา บิดปากกาไปมาพร้อมทั้งมองดูปากกา จนประโยคสุดท้ายจึงหันมามองหน้า
ผู้ศึกษา จากนั้นจึงให้อ่านบททวนหน้าที่ 1 จนถึงหน้าที่ 3 กรณีศึกษาสามารถอ่านได้ถูกต้อง ผู้ศึกษา
กล่าวชม

หลังจากนั้น จึงให้อ่านนิทานหน้าที่ 4 มีประโยคดังนี้ “พ่อค้า รู้ว่าวัวเกล้ง ครั้งต่อมา จึงให้
วัวบรรทุกนุ่น เมื่อถึงแอ่งน้ำ วัวเกล้งนอนแช่น้ำ” กรณีศึกษาสามารถอ่านได้ถูกต้อง จนมาถึง
ประโยค “จึงให้วัวบรรทุกนุ่น” กรณีศึกษาอ่านเป็น “จึงให้วัวบรรทุกเกลือ” และประโยค “วัวเกล้ง
นอนแช่น้ำ” อ่านเป็น “วัวกินนอนแช่น้ำ” ผู้ศึกษาจึงให้อ่านอีกรอบ กรณีศึกษาสามารถอ่านได้ยกเว้น
ประโยค “จึงให้วัวบรรทุกนุ่น” อ่านข้ามคำว่า “วัว” ผู้ศึกษาจึงชี้ประโยคดังกล่าว แล้วบอกว่าตกคำว่า
วัว ไป ผู้ศึกษาให้อ่านใหม่เป็นครั้งที่ 3 กรณีศึกษาสามารถอ่านได้ แต่ประโยค “ครั้งต่อมา”
กรณีศึกษานั่งนิ่งนาน จึงอ่านได้และคำ “แช่น้ำ” กรณีศึกษาพยายามสะกดคำด้วยตนเองและสามารถ
อ่านได้ ผู้ศึกษาจึงให้อ่านครั้งที่ 4 กรณีศึกษาสามารถอ่านได้อย่างถูกต้อง ผู้ศึกษากล่าวชม และถาม
ว่า “ในหน้านี้อ่านถึงใคร?” กรณีศึกษาตอบว่า “วัวบรรทุกนุ่น” ผู้ศึกษาถามต่อ “แล้วเป็นอย่างไร?”
กรณีศึกษาตอบว่า “แล้ววัวเกล้งนอนแช่น้ำ” ผู้ศึกษาถามต่อ “ใครรู้ว่าวัวเกล้ง?” กรณีศึกษาตอบ
“พ่อค้ารู้ว่าวัวเกล้ง” จากนั้นผู้ศึกษาจึงบอกให้กรณีศึกษาขีดเส้นใต้ คำที่อ่านยาก กรณีศึกษาขีดเส้น
ใต้ 1 คำ คือ “ครั้ง”

จากนั้นจึงให้ทำแบบฝึกหัดและทำแบบทดสอบหลังเรียนตามลำดับ

บันทึกหลังการสอนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 9 วันที่ 3 มิถุนายน 2553

ผลการสอน

กิจกรรมก่อนการเรียนรู้ กรณีศึกษาทำแบบทดสอบ ก่อนการเรียนรู้ได้คะแนน 2 คะแนน

กรณีศึกษาสามารถพบทบทวนและสนทนาเกี่ยวกับนิทานที่ได้อ่านไปแล้ว แต่มีลักษณะอาการเบื่อหน่าย และไม่มั่นใจ เนื่องจากในขณะที่พูดได้บิปากกาและมองดูปากกาไปมา สามารถอ่านนิทานหน้าที่ 1 จนถึงหน้าที่ 3 ได้ และสามารถอ่านนิทาน หน้าที่ 4 ได้ แต่มีลักษณะอาการอ่านผิด อ่านข้ามคำ ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีกระตุ้นคือชี้ประโยคที่มีปัญหาในการอ่าน แล้วให้กรณีศึกษาอ่านซ้ำ กรณีศึกษามีความตั้งใจในการอ่าน โดยพยายามสะกดคำเองและสามารถอ่านได้ถูกต้อง สามารถตอบคำถามเรื่องที่อ่านได้

ในขณะที่สอนผู้ศึกษาได้ใช้แรงเสริมทางบวกแก่กรณีศึกษา คือการกล่าวชมเมื่อกรณีศึกษาอ่านได้ถูกต้อง

กรณีศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน ได้คะแนน 3 คะแนน พัฒนาขึ้น 1 คะแนน

ปัญหาและอุปสรรค -

ข้อเสนอแนะและวิธีแก้ไข -

บันทึกพฤติกรรมตามแผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 10 วันที่ 4 มิถุนายน 2553

กรณีศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน เสร็จแล้ว จึงสนทนากับกรณีศึกษาเกี่ยวกับนิทานที่ได้อ่านไปแล้ว โดยกรณีศึกษาสามารถเล่านิทานหน้าที่ 1 จนถึงหน้าที่ 4 ได้ ดังนี้ “โคบรรทุกเกลือ โคแช่น้ำ เกลือละลาย เจ้าของเอนุ่น มาเปลี่ยน และโคก็ลงน้ำ” ในขณะที่พูดกรณีศึกษามองดูเพดาน และโตะสลับกันไป โดยไม่มองหน้าผู้ศึกษา ผู้ศึกษาถามว่า “ทำไมถึงเอนุ่นมาเปลี่ยนแทนเกลือ?” กรณีศึกษาตอบว่า “นุ่นมันหนัก” ผู้ศึกษาถามต่อว่า “พอคำรู้ว่าวัวเป็นอย่างไร?” กรณีศึกษาตอบว่า “วัวมันหนัก” ผู้ศึกษาจึงอธิบายว่า “เพราะพอคำรู้ว่าวัวแก้งนอนแช่น้ำ”

จากนั้นจึงให้อ่านทบทวนหน้าที่ 1 ถึง หน้าที่ 4 กรณีศึกษาสามารถอ่านได้ถูกต้อง ยกเว้น หน้าที่ 4 อ่าน “ครั้ง” เป็น “หลัง” ผู้ศึกษาจึงชี้คำดังกล่าว แล้วให้กรณีศึกษาอ่านสะกดคำ และให้อ่าน หน้าที่ 4 อีกครั้ง กรณีศึกษาสามารถอ่านได้ถูกต้อง ผู้ศึกษากล่าวชม

ผู้ศึกษาได้ให้กรณีศึกษาอ่านนิทานหน้าที่ 5 กรณีศึกษาสามารถอ่านได้ถูกต้อง ผู้ศึกษากล่าวชม และให้อ่านอีกครั้ง โดยมีประโยคดังนี้ “ไม่ช้า นุ่นเปียกน้ำ เริ่มมีน้ำหนักมากขึ้น วัวต้องทำงานหนัก ตั้งแต่นั้นมา วัวไม่กล้า นอนแช่น้ำอีกเลย” ในการอ่านครั้งที่ 2 กรณีศึกษาเริ่มต้นอ่านประโยคเป็นพ่อ แต่สามารถหยุดและอ่าน “ไม่ช้า” ประโยคสุดท้าย “วัวไม่กล้า นอนแช่น้ำอีกเลย” อ่านข้ามคำ “อีก” ไปหนึ่งคำ ผู้ศึกษาจึงชี้ให้อ่านคำ “อีกเลย” อีกครั้ง จากนั้นจึงให้อ่านนิทานอีกครั้งหนึ่ง กรณีศึกษาสามารถอ่านได้ถูกต้อง ผู้ศึกษาจึงให้เล่าเรื่องที่อ่าน กรณีศึกษาตอบว่า “กล่าวถึงนุ่น” ผู้ศึกษาถามต่อว่า “นุ่นเป็นอย่างไร?” กรณีศึกษาเลื้อมตามองเพดานคิดแล้วตอบว่า “นุ่นมันเปียก

น้ำ และมีน้ำหนักรมาก” ผู้ศึกษาถามต่อว่า “แล้วเป็นอย่างไร?” กรณีศึกษาตอบว่า “วิวทำงานหนัก และวิวไม่กล้าลงน้ำตั้งแต่นั้นมา” ผู้ศึกษาถามต่อว่า “เพราะอะไร?” กรณีศึกษาตอบว่า “เพราะนุ่นมันหนัก” ผู้ศึกษาอธิบายว่า “ในหน้าดังกล่าว ได้กล่าวถึงนุ่นเปียกน้ำ ทำให้มีน้ำหนักรมากขึ้น” พร้อมทั้งถามกรณีศึกษาว่ารู้จักนุ่นหรือไม่ กรณีศึกษาตอบว่า “ไม่รู้จัก ไม่เคยเห็น” ผู้ศึกษาจึงอธิบาย ลักษณะของนุ่นให้ กรณีศึกษาฟังว่า “มีลักษณะขาว เป็นปุย ๆ เอาไว้ยัดหมอนนอน เบาะลาย ๆ ลำลี และพองุ่ม ลงในน้ำ จะอุ่มน้ำ ทำให้มีน้ำหนักรมากขึ้น ดังนั้นวิวบรรทุกนุ่นที่มันหนักก็ไม่กล้าแช่น้ำอีกเลย” ในขณะที่อธิบายกรณีศึกษาตั้งใจฟังพร้อมทั้งบอกว่า “เคยเห็น มีเมล็ดด้วย” ผู้ศึกษาถามถึงคำที่อ่านยาก ในหน้าดังกล่าว กรณีศึกษาตอบว่า ไม่มี และไม่ได้ขีดเส้นใต้คำใดไว้

ผู้ศึกษาได้ให้กรณีศึกษาทำแบบฝึกหัด และทำแบบทดสอบหลังเรียนตามลำดับ

บันทึกหลังการสอนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 10 วันที่ 4 มิถุนายน 2553

ผลการสอน

กิจกรรมก่อนการเรียนรู้ กรณีศึกษาทำแบบทดสอบก่อนการเรียนรู้ได้คะแนน 1 คะแนน

กรณีศึกษาสามารถพูดทบทวนและสนทนาเกี่ยวกับนิทาน ที่ได้อ่านไปแล้ว ตั้งแต่หน้าที่ 1 จนถึงหน้าที่ 4 ได้ แต่แสดงอาการไม่มั่นใจในตนเองออกมา นั่นคือ ในขณะที่พูดไม่ยอมสบตา กับผู้ศึกษา แต่เหลือบตามองเพดานและก้มมองคู่มือสลับกันไป สามารถอ่านนิทาน หน้าที่ 5 ได้ถูกต้องในครั้งแรก ส่วนครั้งที่สองนั้นได้อ่านข้ามคำไปหนึ่งคำ ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการกระตุ้นคือชี้คำดังกล่าวให้อ่านซ้ำ กรณีศึกษาไม่ได้ขีดเส้นใต้คำที่อ่านยากแต่อย่างใด สามารถตอบคำถามได้ แต่เมื่อถามถึงลักษณะของนุ่น กรณีศึกษาได้ตอบว่าไม่รู้จักและไม่เคยเห็น แต่เมื่อผู้ศึกษาอธิบายถึงลักษณะของนุ่นให้ฟังแล้ว กรณีศึกษามีความสนใจ และตอบว่าเคยเห็นและรู้จักแล้ว แสดงให้เห็นถึงการรู้จักนำประสบการณ์ใหม่มาเชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ ทำให้เมื่อฟังการอธิบายลักษณะของนุ่นแล้ว จึงสามารถนึกได้ว่าเคยเห็นมาก่อน

ในขณะที่สอนนั้นผู้ศึกษาได้ใช้แรงเสริมในทางบวกกับกรณีศึกษา คือการให้คำชมเมื่อกรณีศึกษาอ่านได้ถูกต้อง

กรณีศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ คะแนน 2 คะแนน พัฒนาขึ้น 1 คะแนน

ปัญหาและอุปสรรค -

ข้อเสนอแนะและวิธีแก้ไข -

บันทึกพฤติกรรมตามแผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 11 วันที่ 7 มิถุนายน 2553

ผู้ศึกษาได้ทักทายกรณีศึกษา แล้วถามว่า “เราอ่านเรื่องอะไรไปแล้ว” กรณีศึกษาตอบว่า “พ่อค้าเกลือกับโคबरทุกเกลือ” ในขณะที่ตอบ กรณีศึกษามีอาการสะอึก และหยุดนิ่งคิดในการตอบ กรณีศึกษาจึงเสริมว่า “หรือเรียกว่าโคตาง” ผู้ศึกษาได้ให้กรณีศึกษาเล่านิทานให้ฟัง กรณีศึกษามีอาการสะอึกแล้วเล่า โดยไม่มองหน้าผู้ศึกษา จากนั้นผู้ศึกษาจึงให้อ่านนิทานทั้งเล่ม กรณีศึกษาอ่านนิทานพร้อมกับอาการสะอึก จนกระทั่งอ่านถึงหน้าที่ 3 ผู้ศึกษาได้นำน้ำมาให้กรณีศึกษาดื่ม ทำให้อาการสะอึกของกรณีศึกษาหายไป และเริ่มต้นอ่านนิทานหน้าที่ 3 อีกครั้ง จนถึงหน้าที่ 4 กรณีศึกษาอ่านคำข้ามไปหนึ่งคำ ผู้ศึกษาจึงให้อ่านครั้งที่ 2 กรณีศึกษาสามารถอ่านได้ และหน้าที่ 5 กรณีศึกษาสามารถอ่านได้ถูกต้อง ผู้ศึกษาจึงให้อ่านคำศัพท์ท้ายเล่ม ประกอบด้วย “โคตาง บรรทุก ละลาย ลำธาร” ในการอ่านคำศัพท์ดังกล่าว ถ้ากรณีศึกษาอ่านไม่ได้ ผู้ศึกษาช่วยในการกระตุ้นให้อ่านสะกดคำ กรณีศึกษาสามารถอ่านได้ ในการอ่านคติสอนใจ “นิทานเรื่องนี้ สอนให้รู้ว่าคนโกงเอาเปรียบเขาบ่อยนัก เขาคงรู้ทัน ทำโทษคนโกงให้สมกับที่โกงเขาไว้” อ่านครั้งที่ 1 กรณีศึกษาอ่านผิดพลาดคำ ผู้ศึกษาจึงให้อ่านครั้งที่ 2 โดยชี้ให้อ่านเป็นคำ ๆ ถ้าคำไหนกรณีศึกษาอ่านผิด ผู้ศึกษาจะช่วยในการอ่านสะกดคำ

เมื่ออ่านจบแล้ว ผู้ศึกษาได้อ่านคติสอนใจให้กรณีศึกษาฟัง แล้วถามว่า “คนโกงในที่นี้คือใคร?” กรณีศึกษาตอบว่า “คน” ผู้ศึกษาจึงทำเสียงตกใจ กรณีศึกษาจึงตอบใหม่ว่า “ว้าว” ผู้ศึกษาถามว่า “ว้าวทำอะไร?” กรณีศึกษาตอบว่า “ว้าวเกล้งเอา เกล็ดไปแช่น้ำ” ผู้ศึกษาถามว่า “ใครรู้ทัน?” กรณีศึกษาตอบว่า “เจ้าของ” ผู้ศึกษาถามว่า “เจ้าของรู้ทันเลยทำโทษ โดยวิธีใด?” กรณีศึกษาสามารถตอบได้คือ “ให้ว้าวบรรทุกนุ่น” ผู้ศึกษาจึงอธิบายเกี่ยวกับนุ่น เมื่อนุ่นอมน้ำ และถามกรณีศึกษาต่อว่า “สุดท้ายเป็นอย่างไร?” กรณีศึกษาตอบว่า “ว้าวไม่กล้านอนแช่น้ำอีกเลย”

ขั้นจดบันทึก (Record) กรณีศึกษาจดบันทึกคำที่ขีดเส้นใต้ไว้ ลงในใบงานที่ 6

ขั้นเขียนสรุปใจความสำคัญ (Recite) กรณีศึกษาเล่านิทานตั้งแต่ต้นจนจบ ด้วยภาษาของตนเอง โดยผู้ศึกษาเขียนตามที่กรณีศึกษาเล่าดังนี้ “ว้าวบรรทุกเกลือ เดินผ่านลำธาร และว้าวก็ไหลตกลงไปในแอ่งน้ำ และพ่อค้ารู้ทัน และว้าวก็ได้บรรทุกนุ่น และว้าวรู้สึกหนักขึ้น และว้าวก็ไม่ลงน้ำอีกเลย” จากนั้นจึงให้กรณีศึกษาเขียนลงในใบงานที่ 7 ผู้ศึกษาได้บอกให้กรณีศึกษานั่งหันหน้าให้กระดาน แต่กรณีศึกษาปฏิเสธ และนั่งหันข้างให้กระดานในขณะที่เขียนใบงาน

ขั้นวิเคราะห์เรื่องที่อ่าน (Reflect) ผู้ศึกษาได้ให้กรณีศึกษาพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนิทาน กรณีศึกษานั่งคิดแล้วสนทนา แสดงความคิดเห็นกับผู้ศึกษา ดังนี้ “อย่าขี้โกงเหมือนว้าว ที่ว้าวทำกับพ่อค้า เห็นด้วยกับเรื่องนี้ สาเหตุที่ว้าวโกงพ่อค้าเพราะว้าวหนัก” ผู้ศึกษาเขียนความคิดเห็นของกรณีศึกษาลงในกระดาน เสร็จแล้วจึงให้กรณีศึกษาเขียนลงในใบงานที่ 8

จากนั้น จึงให้กรณีศึกษาทำแบบทดสอบ วัดความเข้าใจทางภาษา หลังเรียนนิทานเรื่อง “พ่อค้าเกลือกับโคต่าง”

บันทึกหลังการสอนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 11 วันที่ 7 มิถุนายน 2553

ผลการสอน

กรณีศึกษาสามารถอ่านนิทานทั้งเล่มได้ แต่อ่านคำศัพท์และคติสอนใจไม่ได้หลายคำ ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีกระตุ้น โดยใช้คำที่เป็นปัญหาให้อ่านเป็นคำ ๆ และให้อ่านสะกดคำ สามารถจดบันทึกคำที่ขีดเส้นใต้ ได้ทั้งหมด อย่างถูกต้อง ผ่านเกณฑ์การประเมิน และสามารถพูดทบทวนและเล่านิทานที่ตนเองอ่านได้ตั้งแต่ต้นจนจบด้วยภาษาของตนเอง แต่ขาดไป 2 เหตุการณ์ ผ่านเกณฑ์การประเมิน สามารถพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนิทานที่ตนเองอ่านได้ ผ่านเกณฑ์การประเมิน

ในขณะที่เรียนกรณีศึกษามีอาการสะอึกในขณะที่พูดทบทวนนิทาน แสดงถึงอาการเบื่อหน่าย ซึ่งผู้ศึกษาได้นำน้ำมาให้ดื่มจึงหายสะอึก และในขณะที่พูดนั้นได้แสดงอาการไม่มั่นใจตนเอง โดยไม่มองหน้าผู้ศึกษา และขี้เกียจเปลี่ยนที่นั่ง ไม่ยอมหันหน้าให้กระดาน เมื่อลอกข้อความบนกระดานลงในใบงาน แต่ใช้วิธีหันข้างกระดานแทน

กรณีศึกษาสามารถทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจภาษา หลังจากการเรียนนิทานเรื่อง “พ่อค้าเกลือกับโคต่าง” ได้คะแนน 8 คะแนน พัฒนาขึ้น 3 คะแนน

ปัญหาและอุปสรรค -

ข้อเสนอแนะและวิธีแก้ไข -

บันทึกพฤติกรรมตามแผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 12 วันที่ 8 มิถุนายน 2553

เมื่อกรณีศึกษาทักทายกับผู้ศึกษาแล้ว จึงให้ทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจทางภาษาก่อนเรียน และแบบทดสอบก่อนเรียนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคลตามลำดับ

ขั้นสำรวจ (Survey) กรณีศึกษา สำรวจหนังสือนิทานเรื่อง คนเลี้ยงวัวกับวัวหาย ตั้งแต่หน้าปก จนถึงหน้าสุดท้าย กรณีศึกษาปฏิบัติตาม

ขั้นตั้งคำถาม (Question) ผู้ศึกษาให้กรณีศึกษาตั้งคำถามว่าอยากเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับนิทานที่จะอ่าน กรณีศึกษาคิดแล้วตอบว่า “ทำไมวัวถึงหาย?” ผู้ศึกษาเขียนคำถามลงบนกระดานเสร็จแล้ว จึงถามคำถามข้อต่อไป แต่กรณีศึกษาตอบว่า “ไม่มี” ดังนั้นจึงนำไปงานที่ 9 ให้กรณีศึกษาคัดลอกคำถามลงในใบงาน

ขั้นอ่าน (Read) กรณีศึกษาอ่านนิทานหน้าที่ 1 มีประโยคดังนี้ “ชายคนหนึ่งเลี้ยงวัวไว้หลายตัว วันหนึ่งเขานำฝูงวัวไปกินหญ้าที่ทุ่งนา” กรณีศึกษาอ่านครั้งแรกได้ แต่ยังคงติดขัด ผู้ศึกษากล่าวชม แล้วให้อ่านครั้งที่ 2 กรณีศึกษาอ่านผิด 2 คำ คือ “หลาย น้า” ผู้ศึกษาจึงชี้และให้อ่านสะกดคำทั้ง 2 คำ พร้อมทั้งให้อ่านครั้งที่ 3 กรณีศึกษาสามารถอ่านได้ถูกต้อง ผู้ศึกษากล่าวชม และถามว่าในเรื่องดังกล่าว กล่าวถึงอะไร กรณีศึกษานั่งคิดแล้วตอบโดยมองหน้าผู้ศึกษาว่า “คนเลี้ยงวัวพาวัวไปกินหญ้าที่ทุ่งนา”

จากนั้นจึงให้ทำแบบฝึกหัด กรณีศึกษานั่งหาพร้อมพูดว่า “จีเกียจเขียนประโยค” ผู้ศึกษาจึงตอบว่า “ไม่เป็นไรฝึกเอาไว้” กรณีศึกษานั่งทำแบบฝึกหัดโดยผู้ศึกษา ช่วยชี้แนะในการทำแบบฝึกหัดเขียน โครงเรื่อง และหาความหมายของคำศัพท์

เสร็จแล้วจึงให้ทำแบบทดสอบหลังเรียน

บันทึกหลังการสอนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 12 วันที่ 8 มิถุนายน 2553

ผลการสอน

กิจกรรมก่อนการเรียนรู้ กรณีศึกษาทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจภาษาก่อนเรียนนิทานได้คะแนน 6 คะแนน จากนั้นจึงทำแบบทดสอบก่อนเรียนได้คะแนน 1 คะแนน

กรณีศึกษาสามารถสำรวจหนังสือตั้งแต่หน้าปกจนถึงหน้าสุดท้าย แล้วตั้งคำถามเกี่ยวกับนิทานที่จะอ่านได้จำนวน 1 ข้อ ไม่ผ่านเกณฑ์ สามารถอ่านนิทานหน้า 1 ได้ แต่ยังคงติดขัดในครั้งแรก และเมื่ออ่านครั้งที่สอง อ่านผิดจำนวน 2 คำ ผู้ศึกษาใช้วิธีแก้ไขโดยชี้ให้อ่านแบบสะกดคำสามารถตอบคำถามเรื่องที่อ่านได้ พูดเล่าเรื่องที่อ่านได้ ในขณะที่ตอบกรณีศึกษามีความสุขในการตอบคือ คิดแล้วจึงตอบ และในขณะที่ตอบได้มองหน้าผู้ศึกษาแสดงถึงความมั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออก แต่แสดงถึงการเบื่อหน่ายออกมา คือมีอาการหาว และพูดว่า “จีเกียจเขียนประโยค” ก่อนที่จะทำแบบฝึกหัด

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นผู้ศึกษาได้ใช้แรงเสริมทางบวกกับกรณีศึกษา โดยกล่าวชมเมื่อกรณีศึกษาอ่านได้ถูกต้อง

กรณีศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนน 3 คะแนน พัฒนาขึ้น 2 คะแนน

ปัญหาและอุปสรรค -

ข้อเสนอแนะและวิธีแก้ไข -

บันทึกพฤติกรรมตามแผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 13 วันที่ 9 มิถุนายน 2553

กรณีศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคลเสร็จแล้ว จึงเริ่มต้นดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน เริ่มต้นด้วยการทบทวนนิทานคนเลี้ยงวัวกับวัวหาย หน้าที่ 1 โดยผู้ศึกษาถามว่า “นิทานเริ่มต้นด้วยใคร?” กรณีศึกษาตอบโดยไม่มองหน้าผู้ศึกษาว่า “วัว” ผู้ศึกษาจึงพูดเสริมว่า “เจ้าของของวัว” กรณีศึกษาตอบโดยพยักหน้า ผู้ศึกษาจึงถามต่อว่า “เจ้าของของวัวทำอะไร?” กรณีศึกษาเงยหน้าตอบโดยมองหน้าผู้ศึกษาว่า “เอาวัวไปกินหญ้าที่ทุ่งนา” หลังจากนั้นผู้ศึกษาจึงบอกให้กรณีศึกษาย้อนอ่านหน้าที่ 1 อีกครั้ง กรณีศึกษาสามารถอ่านได้อย่างถูกต้อง ผู้ศึกษากล่าวชม

จากนั้น จึงให้อ่านนิทานหน้าที่ 2 โดยมีประโยคดังนี้ “ลูกวัวตัวหนึ่ง เห็นหญ้ามิน้อย มันอยากกินหญ้างาม ๆ มันจึงเดินหนีจากฝูงไปที่ทุ่งหญ้าชายป่า” กรณีศึกษาสามารถอ่านได้ แต่อ่านติดขัดในคำว่า “จาก” ผู้ศึกษาจึงชี้คำดังกล่าว ให้อ่านสะกดคำ จากนั้นจึงให้อ่านครั้งที่ 2 กรณีศึกษาสามารถอ่านได้ ผู้ศึกษากล่าวชม และให้อ่านในครั้งที่ 3 กรณีศึกษาสามารถอ่านได้ ผู้ศึกษากล่าวชม และถามว่า “ในหน้าที่ 2 กล่าวถึงใคร?” กรณีศึกษาตอบโดยสบตากับผู้ศึกษาว่า “วัว” ผู้ศึกษาจึงถามต่อว่า “วัวทำอะไร?” กรณีศึกษาตอบว่า “ไปกินหญ้าที่ชายป่า” ผู้ศึกษาถามต่อว่า “ทำไมไปกินหญ้าที่ชายป่า?” กรณีศึกษาตอบว่า “มีหญ้าน้อย” ผู้ศึกษาได้พูดเสริมว่า “ที่ทุ่งนามีหญ้าน้อย มันก็เลยหนีไป” และถามกรณีศึกษาว่า “หนีไปที่ไหน?” กรณีศึกษาตอบว่า “ชายป่า” ผู้ศึกษาได้ถามถึงคำที่อ่านยากในหน้าที่ 2 กรณีศึกษาตอบว่า “ไม่มี” และไม่ได้ขีดเส้นใต้คำใด ๆ ไว้ ผู้ศึกษาหาในขณะที่ตอบคำถามเสร็จแล้ว

จากนั้นจึงให้กรณีศึกษาทำแบบฝึกหัด โดยผู้ศึกษาได้ชี้แนะในการทำแบบฝึกหัดในการเขียนโครงเรื่องและหาความหมายของคำศัพท์

กรณีศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน หลังจากทำแบบฝึกหัดเสร็จแล้ว
บันทึกหลังการสอนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 13 วันที่ 9 มิถุนายน 2553

ผลการสอน

กิจกรรมก่อนการเรียนรู้ กรณีศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียนได้ คะแนน 1 คะแนน

กรณีศึกษาสามารถพูดทบทวนและสนทนา เรื่องที่อ่านไปแล้วได้ และสามารถอ่าน

ทบทวนนิทานหน้าที่ 1 ได้ถูกต้อง สามารถอ่านนิทานหน้าที่ 2 ได้ แต่มีติดขัดเป็นบางคำ ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีแก้ไข โดยการชี้คำดังกล่าวแล้วให้อ่านสะกดคำ สามารถตอบคำถามได้

ในขณะที่เรียนผู้ศึกษาได้แสดงความมั่นใจในตนเองออกมา โดยในขณะที่ตอบคำถามได้มองเห็นผู้ศึกษา แต่ยังมีการแสดงอาการเบื่อนำออกมา คือการหาว ในขณะที่ตอบคำถามเช่นกัน ผู้ศึกษาได้ใช้แรงเสริมทางบวกกับกรณีศึกษา คือการกล่าวชมเมื่อกรณีศึกษาสามารถอ่านได้ถูกต้อง

กรณีศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนน 4 คะแนน พัฒนาขึ้น 3 คะแนน

ปัญหาและอุปสรรค -

ข้อเสนอแนะและวิธีแก้ไข -

บันทึกพฤติกรรมตามแผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 14 วันที่ 10 มิถุนายน 2553

กรณีศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน ตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล เสร็จแล้วจึงเริ่มต้นดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน โดยการสนทนาและทบทวนเรื่องที่ได้อ่านไปแล้ว ผู้ศึกษาได้สอบถามกรณีศึกษาว่า อ่านไปแล้วกี่หน้า กรณีศึกษาตอบพร้อมกับเปิดดูหนังสือว่า “3” ผู้ศึกษาจึงขออนุญาตว่า “3 หรือ 2” กรณีศึกษาตอบว่า “2” ผู้ศึกษาได้ให้กรณีศึกษาเล่าเนื้อหาที่ได้อ่านไปแล้วให้ฟัง กรณีศึกษาพูดโดยมองหน้าผู้ศึกษาว่า “คนเลี้ยงวัวกับวัวหาย” ผู้ศึกษาจึงถามว่าเป็นอย่างไร กรณีศึกษาตอบว่า “วัวตัวหนึ่งเดินออกจากฝูงไป เพราะหญ้ามีน้อย” หลังจากนั้น จึงให้อ่านทบทวนหน้าที่ 1 และ 2 กรณีศึกษาสามารถอ่านได้ถูกต้อง

ผู้ศึกษาได้ให้กรณีศึกษาอ่านนิทานหน้าที่ 3 มีประโยคดังนี้ “ขณะที่ลูกวัว กำลังกินหญ้าอย่างเพลิดเพลิน มีสิงโตตัวหนึ่ง เดินผ่านมา” กรณีศึกษาอ่าน “เพลิน” ผิดโดยอ่านเป็น “เพราะ” ผู้ศึกษาจึงชี้คำดังกล่าวแล้วให้อ่านสะกดคำ กรณีศึกษาอ่านจนจบหน้าที่ 2 ผู้ศึกษาให้อ่านอีกครั้ง กรณีศึกษาสามารถอ่านได้อย่างถูกต้อง ผู้ศึกษากล่าวชม และถามกรณีศึกษาว่า “กล่าวถึงอะไร?” กรณีศึกษาตอบว่า “มีสิงโตเดินผ่านมา” ผู้ศึกษาถามต่อว่า “วัวกำลังทำอะไร?” กรณีศึกษาตอบว่า “กินหญ้า” ผู้ศึกษาถามต่อว่า “กินหญ้าแบบไหน?” กรณีศึกษาตอบว่า “กินหญ้าอ่อน” ผู้ศึกษาจึงใช้คำพูดให้กรณีศึกษาเลือกตอบว่า “อย่างสบายใจ อย่างเพลิดเพลิน” กรณีศึกษาตอบว่า

“อย่างเพลิดเพลิน” หลังจากนั้นจึงให้กรณีศึกษาขีดเส้นใต้คำที่อ่านยาก จำนวน 1 คำ คือ “เพลิน”

กรณีศึกษาทำแบบฝึกหัด โดยมีผู้ศึกษาคอยชี้แนะในการทำแบบฝึกหัดเขียนโครงเรื่อง และหาความหมายของคำศัพท์

เสร็จจากการทำแบบฝึกหัด กรณีศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน

บันทึกหลังการสอนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 14 วันที่ 10 มิถุนายน 2553

ผลการสอน

กิจกรรมก่อนการเรียนรู้ กรณีศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน ได้ 3 คะแนน

กรณีศึกษาสามารถพูดทบทวนและสนทนา เรื่องที่อ่านไปแล้ว และอ่านทบทวน นิทาน
หน้าที่ 1 และ 2 ได้ สามารถอ่านนิทาน หน้าที่ 3 ได้ แต่อ่านผิดจำนวน 1 คำ ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีแก้ไข
โดยสอนอ่านสะกดคำ และให้อ่านซ้ำ สามารถตอบคำถามเรื่องที่อ่านได้ แต่มีบางคำถามที่ผู้ศึกษา
ใช้คำถามให้กรณีศึกษาเลือกตอบเพื่อกระตุ้นให้กรณีศึกษาตอบคำถาม

ผู้ศึกษาได้ใช้แรงเสริมทางบวกกับกรณีศึกษา คือการกล่าวชมเมื่อกรณีศึกษาสามารถอ่าน
ได้ถูกต้อง

กรณีศึกษาทำแบบทดสอบ หลังเรียนได้ 4 คะแนน พัฒนาขึ้น 1 คะแนน

ปัญหาและอุปสรรค -

ข้อเสนอแนะและวิธีแก้ไข -

บันทึกพฤติกรรมตามแผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 15 วันที่ 11 มิถุนายน 2553

กรณีศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน เสร็จแล้วจึงเริ่มต้นกิจกรรมการเรียนการสอน โดย
ผู้ศึกษาได้เริ่มต้นสนทนาว่าอ่านไปถึงไหนแล้ว กรณีศึกษาคิด โดยมองคู่มือหนังสือนิทาน แล้วตอบว่า
“วิวเดินออกจากฝูง” ผู้ศึกษาถามต่อว่า “ทำไมถึงมีวิวเดินออกจากฝูง?” กรณีศึกษาตอบโดยมองหน้า
ผู้ศึกษาว่า “เพราะหลัมน้อย” ผู้ศึกษาถาม “วิวเดินไปกินหญ้าที่ไหน?” กรณีศึกษาตอบว่า “ริมป่า”
ผู้ศึกษาตอบว่า “มีอะไรเกิดขึ้นในขณะที่วิวกินหญ้า?” กรณีศึกษานิ่งคิด ผู้ศึกษาจึงใช้คำพูดปลายเปิด
ว่า “มีสัตว์หรืออะไรเดินผ่านมา?” กรณีศึกษาตอบ “มีสิงโตตัวหนึ่ง เดินผ่านมา” ผู้ศึกษากล่าวชม

ผู้ศึกษาให้กรณีศึกษาอ่านทบทวนนิทานหน้าที่ 1 จนถึงหน้าที่ 3 กรณีศึกษาอ่านหน้าที่ 2
สองครั้ง เนื่องจากอ่านข้ามคำ อ่านหน้าที่ 3 สามครั้ง เนื่องจากอ่านข้ามคำ และอ่านผิด จากนั้นจึง
อ่านหน้าที่ 4 มีประโยคดังนี้ “มันตรงรี่ เข้ามาเตะกรูบ และกั๊ดว๊วจนตาย มันคาบว๊ว ไปที่ถ้ำเชิงเขา”
กรณีศึกษาพยายามอ่าน “รี่” และอ่านได้ถูกต้อง จนถึงประโยค “มันคาบว๊วไปที่ถ้ำเชิงเขา”
กรณีศึกษาอ่าน “คาบ” เป็น “เคี้ยว” และอ่านประโยค “ไปที่ถ้ำเชิงเขา” เป็น “ไปที่ไหน” ผู้ศึกษาจึง
อ่านให้ฟังและให้กรณีศึกษาอ่านตาม จากนั้นจึงให้กรณีศึกษาอ่านเอง กรณีศึกษาอ่าน “คาบ” เป็น
“เคี้ยว” และพยายามอ่านคำว่า “ถ้ำ” โดยผู้ศึกษาสะกดคำให้อ่าน ผู้ศึกษาได้ชี้ให้กรณีศึกษาดูคำว่า
“คาบ” แล้วอธิบายว่า อ่านว่าคาบ ไม่ใช่ เคี้ยว พร้อมทั้งสะกดคำให้กรณีศึกษาอ่าน และให้อ่านครั้ง

ที่ 3 กรณีศึกษาอ่านคำว่า “เข้า” เป็น “เขา” ส่วนคำอื่น ๆ อ่านได้ถูกต้อง ผู้ศึกษากล่าวชม แล้วชี้คำ “เข้า” สะกดคำให้กรณีศึกษาอ่าน กรณีศึกษาอ่านครั้งที่ 4 กรณีศึกษาสามารถอ่านได้ถูกต้อง แต่ไม่คล่อง โดยพยายามสะกดคำว่า “คาบ” และพยายามอ่านคำว่า “ถ้าเชิงเขา”

ผู้ศึกษาได้ถามว่า “มัน” กล่าวถึงใคร กรณีศึกษาตอบว่า “สิงโต” ผู้ศึกษาถาม “สิงโตทำอะไร?” กรณีศึกษาตอบว่า “คาบวัวไปที่ถ้าเชิงเขา” ผู้ศึกษาถาม “ก่อนที่จะคาบวัว มันทำอะไร?” กรณีศึกษาตอบ “ตะครุบและกัดวัว” ผู้ศึกษาถามต่อ “วัวเป็นอย่างไร?” กรณีศึกษาตอบว่า “ตาย” ผู้ศึกษาถาม “หลังจากวัวตายแล้วสิงโตทำอะไร?” กรณีศึกษาตอบ “คาบเนื้อวัว ไปที่เชิงเขา” หลังจากตอบคำถามเสร็จ กรณีศึกษาหาว ผู้ศึกษาได้ให้กรณีศึกษาขีดเส้นใต้ คำที่อ่านยาก กรณีศึกษาไม่ได้นำไม้บรรทัดมา ผู้ศึกษาจึงเดินออกไปเอาไม้บรรทัดมาให้ จากนั้นจึงให้ขีดเส้นใต้คำที่อ่านยาก กรณีศึกษาขีดเส้นใต้ 3 คำ คือ รี่ คาบ เชิง

ผู้ศึกษาได้ให้กรณีศึกษาทำแบบฝึกหัด โดยผู้ศึกษาได้ชี้แนะในการทำแบบฝึกหัด การเขียนโครงเรื่อง และหาความหมายของคำศัพท์

ทำแบบฝึกหัดเสร็จแล้ว จึงให้กรณีศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน

บันทึกหลังการสอนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 15 วันที่ 11 มิถุนายน 2553

ผลการสอน

กิจกรรมก่อนการเรียนรู้ กรณีศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียนได้คะแนน 1 คะแนน

กรณีศึกษาสามารถพูดบททวนและสนทนาเกี่ยวกับนิทาน ที่ได้อ่านไปแล้ว คือหน้าที่ 1 จนถึงหน้าที่ 3 ได้ สามารถอ่านนิทานหน้าที่ 4 ได้ แต่มีลักษณะอาการอ่านผิด และอ่านข้ามคำ ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีแก้ไขโดยการอ่านให้ฟัง แล้วให้กรณีศึกษาอ่านตาม แต่เมื่อยังไม่ได้ผลได้ใช้วิธีสอนสะกดคำ และให้อ่านซ้ำ สามารถตอบคำถามได้

ในขณะที่เรียนกรณีศึกษาได้แสดงถึงความมั่นใจ โดยมองหน้าผู้ศึกษาในขณะที่ตอบคำถาม และมีความสุขุมคิดก่อนตอบ โดยผู้ศึกษาได้ใช้แรงเสริมทางบวกในขณะที่สอน โดยกล่าวชม

กรณีศึกษาตอบคำถามและอ่านได้ถูกต้อง

กรณีศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน ได้คะแนน 4 คะแนน พัฒนาขึ้น 3 คะแนน

ปัญหาและอุปสรรค -

ข้อเสนอแนะและวิธีแก้ไข -

บันทึกพฤติกรรมตามแผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 16 วันที่ 14 มิถุนายน 2553

กรณีศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน แล้วจึงเริ่มดำเนินการเรียนการสอน โดยผู้ศึกษาได้ถามกรณีศึกษาว่าอ่านหน้าที่เท่าไรไปแล้ว กรณีศึกษาตอบว่าหน้าที่ 3 จากนั้นจึงให้กรณีศึกษาพูดบททวนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน กรณีศึกษาคิดแล้วพูดโดยไม่มองหน้าผู้ศึกษาว่า “ว้าวไปกินหมูที่ชายป่า” ผู้ศึกษาจึงถามว่า “ทำไมกินหมูที่ชายป่า?” กรณีศึกษายิ้มแล้วรีบพูด “ว้าวไปกินหมูที่ทุ่งนา” ผู้ศึกษาจึงถามว่าเหตุการณ์เป็นอย่างไร กรณีศึกษาพูดตอบ “แล้วว้าวตัวหนึ่งเดินออกจากฝูงไปกินหมูที่ชายป่า” ผู้ศึกษาถามต่อว่า “ทำไมถึงเดินออกจากฝูง?” กรณีศึกษาตอบว่า “เพราะหมูมันมีน้อย” ผู้ศึกษาถามว่า “หลังจากที่ว้าวกำลังกินหมูอยู่ มีอะไรเกิดขึ้น” กรณีศึกษาตอบว่า “มีสิงโตเดินผ่านมา” ในขณะที่พูดกรณีศึกษาได้ใช้ปากกา จี๊ดเขียนเล่นบนโต๊ะ

ผู้ศึกษาได้ให้กรณีศึกษาอ่านบททวนหน้าที่ 1 จนถึงหน้าที่ 4 กรณีศึกษาสามารถอ่านหน้าที่ 1 ถึงหน้าที่ 3 ได้ถูกต้อง แต่หน้าที่ 4 ได้พยายามอ่านสะกดคำ “ถ้ำ” จากนั้นจึงให้อ่านหน้าที่ 5 และ 6 หน้าที่ 5 มีประโยคดังนี้ “ตอนเย็น คนเลี้ยงวัว เดินตามหาวัวที่หายไป เขาเดินมาถึงหน้าถ้ำ” หน้าที่ 6 มีประโยคดังนี้ “พบสิงโต นอนหลับอยู่ข้างซากกระดูกของวัว ก็ตกใจกลัว ร้องขึ้นว่า “ถ้าตัวข้าพเจ้ารอดชีวิตไปได้แล้ว ข้าพเจ้าจะถวายวัว ให้แก่เจ้าป่าอีกหนึ่งตัว” กรณีศึกษาสามารถอ่านหน้าที่ 5 ได้อย่างถูกต้อง ผู้ศึกษากล่าวชม และให้อ่านครั้งที่ 2 กรณีศึกษาอ่านข้ามคำไป 1 คำคือคำว่า “เขา” จึงให้อ่านครั้งที่ 3 ในขณะที่อ่าน มีนักเรียนเข้ามาดู กรณีศึกษาจึงอ่านและเหลียวตามองดูนักเรียนคนนั้นเป็นระยะ ผู้ศึกษาได้บอกให้นักเรียนคนดังกล่าวออกไป และให้กรณีศึกษาอ่านครั้งที่ 4 กรณีศึกษาอ่านได้ถูกต้อง

ผู้ศึกษาได้ถามว่า “ในหน้าที่ 5 กล่าวถึงใคร?” กรณีศึกษาตอบว่า “คนเลี้ยงวัว” ผู้ศึกษาจึงถามต่อว่า คนเลี้ยงวัวเป็นอย่างไร กรณีศึกษาตอบว่า “ตามหาวัว” ผู้ศึกษาถามต่อว่า “ตอนไหน?” กรณีศึกษาตอบว่า “ตอนเย็น” ผู้ศึกษาถามว่าเดินไปถึงที่ไหน กรณีศึกษาตอบว่า “หน้าถ้ำ” กรณีศึกษาหาย หลังจากตอบคำถามเสร็จ

ผู้ศึกษาได้ให้กรณีศึกษาอ่านนิทานหน้าที่ 6 กรณีศึกษาสามารถอ่านได้ โดยสะกดคำว่า “กลัว” เอง ส่วนคำที่อ่านไม่ได้คือ “ข้าพเจ้า” ผู้ศึกษาจึงอ่านให้ฟัง แล้วให้กรณีศึกษาอ่านตาม และให้อ่านครั้งที่ 2 กรณีศึกษายังอ่านคำว่า “ข้าพเจ้า” ไม่ได้ ผู้ศึกษาอ่านให้ฟังแล้ว ให้กรณีศึกษาอ่านตาม จากนั้นจึงให้อ่านครั้งที่ 3 กรณีศึกษาสามารถอ่านได้อย่างถูกต้อง อ่านจบแล้ว ผู้ศึกษาได้ถามว่า “คนเลี้ยงวัว เดินตามหาวัวที่หน้าถ้ำ แล้วเหตุการณ์เป็นอย่างไร” กรณีศึกษาหาว แล้วตอบว่า “เห็นซากกระดูกวัว” ผู้ศึกษาถามต่อว่า “เจ้าของวัวเป็นอย่างไร?” กรณีศึกษาตอบว่า “ตกใจ” ในขณะที่พูดกรณีศึกษาได้ใช้นิ้วมือแหย่เข้าไปในหู แล้วหมุนไปมา ผู้ศึกษาจึงถามว่าเหตุการณ์เป็นอย่างไร กรณีศึกษาตอบว่า “จะเลี้ยงเจ้าป่า” ผู้ศึกษาถามว่า “ทำไมถึงจะเลี้ยงเจ้าป่า?” กรณีศึกษาตอบว่า

“เพื่อให้สิ่งโตไป” จากนั้นจึงให้กรณีศึกษาขีดเส้นใต้คำที่อ่านยาก กรณีศึกษาขีดเส้นใต้คำว่า “ข้าพเจ้า”

เมื่ออ่านจบแล้ว กรณีศึกษาทำแบบฝึกหัด และทำแบบทดสอบหลังเรียน ตามลำดับ
บันทึกหลังการสอนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 16 วันที่ 14 มิถุนายน 2553

ผลการสอน

กิจกรรมก่อนการเรียนรู้ กรณีศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียนได้คะแนน 1 คะแนน
กรณีศึกษาสามารถพูดทบทวน และสนทนาเกี่ยวกับนิทานที่อ่านได้ และสามารถอ่าน
ทบทวนนิทานหน้าที่ 1 จนถึงหน้าที่ 4 ได้ สามารถอ่านนิทานหน้าที่ 5 และ 6 ได้ แต่มีลักษณะอาการ
อ่านข้ามคำ และอ่านผิด เป็นบางคำ ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีแก้ไขคืออ่านให้ฟังแล้วให้กรณีศึกษาอ่านตาม
สามารถตอบคำถามได้

ในขณะที่เรียนกรณีศึกษามีความตั้งใจเรียน และพยายามสะกดคำที่เป็นปัญหาด้วยตนเอง
แต่ยังมีพฤติกรรมไม่มั่นใจในตนเอง คือไม่มองหน้าผู้ศึกษาในขณะที่พูดทบทวนเรื่องที่อ่าน ได้ใช้
ปากกาขีดเขียนเล่นบนโต๊ะ มีอาการหาว และเอามือแหย่เข้าไปในหูแล้วหมุนไปมา ในขณะที่เรียน
แสดงถึงอาการเบื่อหน่าย

ผู้ศึกษาได้ใช้แรงเสริมทางบวกในขณะที่สอน โดยกล่าวชมแก่กรณีศึกษาเมื่ออ่านได้ถูกต้อง
กรณีศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน ได้คะแนน 3 คะแนน พัฒนาขึ้น 2 คะแนน

ปัญหาและอุปสรรค

ในขณะที่สอนนั้น เป็นเวลาตอนพักกลางวัน จึงทำให้มีนักเรียนเข้ามาดูการจัดกิจกรรม
การเรียนการสอน ด้วยความสนใจ ทำให้กรณีศึกษาหันเหความสนใจเป็นบางครั้ง

ข้อเสนอแนะและวิธีแก้ไข

ชี้แจงนักเรียนให้เข้าใจไม่ให้รบกวนขณะจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

บันทึกพฤติกรรมตามแผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 17 วันที่ 15 มิถุนายน 2553

กิจกรรมเริ่มต้น โดยการสนทนาเกี่ยวกับนิทานเรื่อง “คนเลี้ยงวัวกับวัวหาย” ผู้ศึกษาได้
ถามกรณีศึกษาว่า “ทำไมวัวถึงเดินหนีออกจากฝูง?” กรณีศึกษาตอบโดยมองหน้าผู้ศึกษา “เพราะ
หญ้ามีน้อย” ผู้ศึกษาถามต่อ “ในขณะที่วัวกำลังกินหญ้า มีสัตว์อะไรผ่านมา?” กรณีศึกษาตอบว่า
“สิงโต” ผู้ศึกษาถาม “สิงโตทำอะไรกับวัว?” กรณีศึกษาตอบ “กัดวัว” ผู้ศึกษาถาม “แล้ววัวเป็น
อย่างไร?” กรณีศึกษาตอบว่า “ตาย” ผู้ศึกษาถามว่า “แล้วเหตุการณ์เป็นอย่างไร?” กรณีศึกษาตอบ “

เจ้าของวัวตามหาวัวพอวัวเหลือแต่โครง” ผู้ศึกษาถามต่อว่า “เจ้าของวัวพูดอะไรขึ้นมา” กรณีศึกษาตอบว่า “สิ่งใดอย่ากัดเขา เขาจะเอาวัวไปให้หนึ่งตัว” ผู้ศึกษาถามว่า “เจ้าป่าหมายถึงใคร” กรณีศึกษาตอบว่า “สิงโต”

ผู้ศึกษาให้กรณีศึกษาอ่านนิทานจนจบเล่ม กรณีศึกษาสามารถอ่านได้ โดยอ่านหน้าที่ 3 และหน้าที่ 5 สองครั้ง เมื่อกรณีศึกษาอ่านคติสอนใจจบแล้ว ผู้ศึกษาได้อธิบายขยายความคติสอนใจให้กรณีศึกษาฟัง โดยคติสอนใจกล่าวว่า “นิทานเรื่องนี้ สอนให้รู้ว่า อย่าไปในสถานที่ ที่เราไม่คุ้นเคย ตามลำพัง”

ขั้นจดบันทึก (Record) กรณีศึกษาได้จดบันทึกคำที่ขีดเส้นใต้ไว้ ลงในใบงานที่ 10

ขั้นเขียนสรุปใจความสำคัญ (Recite) กรณีศึกษาได้เล่านิทานด้วยภาษาของตนเอง โดยผู้ศึกษาได้เขียนตามที่กรณีศึกษาเล่าบนกระดาน ดังนี้ “วันหนึ่ง ชายคนหนึ่งไปเลี้ยงวัวที่ทุ่งนา และวัวตัวหนึ่งเดินออกจากฝูง ไปกินหญ้าที่ชายป่า และวัวก็ถูกสิงโตตะครุบกิน” ผู้ศึกษาได้สอบถามถึงเหตุการณ์ต่อไป กรณีศึกษาสามารถเล่าต่อได้ ดังนี้ “เจ้าของเดินตามหาวัวไปเห็นซากวัว เจ้าของกลัวสิงโตกัด เจ้าของบอกว่า อย่ากัดเลย จะเอาวัวไปให้สิงโตหนึ่งตัว” เมื่อเล่านิทานจบแล้ว จึงให้กรณีศึกษาเขียนลงในใบงานที่ 11 โดยคัดลอกจากบนกระดาน ผู้ศึกษาได้บอกให้กรณีศึกษาหันหน้าหากระดาน กรณีศึกษาปฏิบัติตาม และยื่นเขียน ผู้ศึกษาได้บอกให้นำเก้าอี้ไปนั่ง กรณีศึกษาปฏิเสธเขียนเสร็จจึงให้กรณีศึกษาลบกระดาน

ขั้นวิเคราะห์เรื่องที่อ่าน (Reflect) ให้กรณีศึกษาพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนิทาน กรณีศึกษาคิด โดยผู้ศึกษาได้พูดกระตุ้น ให้กรณีศึกษาตอบ กรณีศึกษาได้ใช้เวลาในการคิดแล้วพูดแสดงความคิดเห็น ดังนี้ “นิทานเรื่องนี้ ให้ข้อคิดว่าอย่าไปที่ไหนที่ไม่คุ้นเคย เห็นด้วยกับข้อคิดอยากรู้เรื่องเกี่ยวกับวัวกับกระบือ” ผู้ศึกษาได้ถามว่า “กระบือ” หมายถึงอะไร กรณีศึกษาตอบว่า “ควาย” ผู้ศึกษาถามต่อว่าอยากรู้อย่างไร กรณีศึกษาตอบว่า “ทำไมควายถึงชอบลงน้ำ” ผู้ศึกษาเขียนบนกระดานเสร็จ จึงให้กรณีศึกษาคัดลอกลงในใบงานที่ 12

เมื่อทำใบงานที่ 12 เสร็จแล้ว กรณีศึกษาได้ทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจทางภาษาหลังเรียนนิทานเรื่อง “คนเลี้ยงวัวกับวัวหาย”

บันทึกหลังการสอนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ 17 วันที่ 15 มิถุนายน 2553

ผลการสอน

กรณีศึกษาสามารถอ่านนิทานทั้งเล่มได้ และจดบันทึกคำที่ขีดเส้นใต้ไว้ ได้อย่างถูกต้อง จำนวน 5 คำ ขาดไปจำนวน 1 คำ ผ่านเกณฑ์การประเมิน กรณีศึกษาสามารถพูดทบทวนและเล่านิทาน ที่ตนเองอ่านได้ ตั้งแต่ต้นจนจบ ด้วยภาษาของตนเอง แต่ขาดไป 2 เหตุการณ์ ได้คะแนน 8

คะแนน ผ่านเกณฑ์การประเมิน และสามารถพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนิทานที่ตนเองอ่านได้
ผ่านเกณฑ์การประเมิน

ในขณะที่เรียนผู้ศึกษาได้แสดงพฤติกรรมที่มั่นใจในตนเอง โดยมองเห็นว่าผู้ศึกษาในขณะที่
ตอบคำถาม และยอมหันหน้าให้กระดานในขณะที่ลอกข้อความบนกระดาน แต่ยังจี้เกียวย้ายเก้าอี้ไป
นั่ง ใช้วิธียื่นก้มเขียนบนโต๊ะแทน

กรณีศึกษาทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจภาษา หลังจาการเรียนแล้ว ได้คะแนน 8
คะแนน พัฒนาขึ้น 2 คะแนน

ปัญหาและอุปสรรค -

ข้อเสนอแนะและวิธีแก้ไข -

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 11 ผลการวิเคราะห์การบันทึกพฤติกรรมของกรณีศึกษา ในระหว่างเรียนนิทาน
เรื่อง ลากับจิ้งหรีด

พฤติกรรมอันพึงประสงค์

วันที่	พฤติกรรม							
สอน	อ่านออก เสียงได้ ด้วย ตนเอง	ความ ตั้งใจ เรียน	สุขุมคิด ก่อนตอบ คำถาม	การ ปฏิบัติ ตาม คำสั่ง	พูด ทบทวน เรื่องที่ อ่าน	สามารถ จดจำ	สามารถ ตอบ คำถาม	ทำ แบบฝึกหัด ด้วยตนเอง
1	★	★	★	★	★	★	★	★
2	★	★	★	★	★	★	★	★
3	★	★	★	★	★	★	★	★
4	★	★	★	★	★	★	★	★
5	★	★	★	★	★	★	★	★

จากตารางดังกล่าว ข้างต้น แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมของกรณีศึกษา ในการพัฒนาทักษะ
การอ่านเพื่อความเข้าใจของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค เอส คิว โพร อาร์ในการอ่านหนังสือ
นิทานเรื่อง ลากับจิ้งหรีด จำนวน 5 วัน มีพฤติกรรมอันพึงประสงค์ที่แสดงออกคือสามารถอ่านออกเสียง
ได้ด้วยตนเองจำนวน 5 วันมีความตั้งใจเรียน จำนวน 5 วันมีความสุขุม คิดก่อนตอบคำถาม จำนวน 5 วัน
สามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ จำนวน 5 วัน สามารถพูดทบทวนเรื่องที่อ่าน จำนวน 5 วันมีความสามารถ
ในการจดจำจำนวน 5 วัน มีความสามารถตอบคำถาม จำนวน 5 วันและมีความสามารถทำแบบฝึกหัด
ด้วยตนเองจำนวน 4 วัน

ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์การบันทึกพฤติกรรมของกรณีศึกษาในระหว่างเรียนนิทานเรื่อง
ลากับจิ้งหรีด

พฤติกรรมไม่พึงประสงค์

วันที่ สอน	พฤติกรรม							
	จี้เกียจ เปลี่ยน ที่นั่ง	ไม่มั่นใจ ในตนเอง อาย	อ่านคำ ตกหล่น	ไม่ สามารถ จำแนกคำ	จำสับสน	ไม่เข้าใจ คำสั่ง	อ่าน คำผิด	อ่านเพิ่ม คำ
1	★	★	★				★	
2		★		★	★		★	
3			★	★		★	★	★
4		★						★
5	★	★		★				

จากตารางดังกล่าว ช้างต้น แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมของกรณีศึกษาในการพัฒนาทักษะ
การอ่าน เพื่อความเข้าใจของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคเอส คิว โฟร์ อาร์
ในการอ่าน หนังสือนิทาน เรื่อง ลากับจิ้งหรีด จำนวน 5 วันมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ที่แสดงออก
คือ จี้เกียจ เปลี่ยนที่นั่ง จำนวน 2 วัน คือวันที่ 1 และวันที่ 5 ไม่มั่นใจในตนเอง อาย จำนวน 4 วัน
คือวันที่ 1 2 4 และ 5 อ่านคำตกหล่น จำนวน 2 วันคือ วันที่ 1 และ 3 ไม่สามารถจำแนกคำ จำนวน
3 วัน คือ วันที่ 2 3 และ 5 จำสับสน จำนวน 1 วัน คือ วันที่ 2 ไม่เข้าใจคำสั่ง จำนวน 1 วัน คือวันที่
3 อ่านคำผิด จำนวน 3 วัน คือ วันที่ 1 2 และ 3 อ่านเพิ่มคำ จำนวน 2 วัน คือ วันที่ 3 และ 4 จาก
พฤติกรรม อันไม่พึงประสงค์ของกรณีศึกษาที่แสดงออกมานั้น ผู้ศึกษาได้แก้ไขทันทีที่กรณีศึกษา
แสดงออกมาแต่ละครั้ง โดยเฉพาะพฤติกรรมการอ่าน จะสอนอ่านแบบสะกดคำ อ่านซ้ำ ๆ หรือให้
กรณีศึกษาอ่านคำหรือประโยคนั้น ๆ ตามผู้ศึกษา

ตาราง 13 สรุปคำที่กรณีศึกษาอ่านผิด จากการอ่านนิทานเรื่อง ลากับจิ้งหรีด

วันที่สอน	ลักษณะอาการอ่านผิด/คำ			
	อ่านคำตกหล่น	อ่านไม่ได้	อ่านผิด	อ่านเพิ่มคำ
1	โง่	ไฟเราะ ใคร่	-	-
2	-	-	ไฟเราะ จิ้งหรีด	-
3	ไ้	-	อด	-
4			ไบ้	ตามจิ้งหรีด
5		อย่าหลงกระทำ		

จากการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ในการอ่านนิทานเรื่อง ลากับจิ้งหรีด นั้น ใช้เวลาการสอนจำนวน 5 วัน ได้แยกลักษณะอาการอ่านผิดดังนี้ คือ

อ่านคำตกหล่น จำนวน 2 คำ คือ โง่ ไ้

อ่านไม่ได้ จำนวน 2 คำ 1วลี คือ ไฟเราะ ใคร่ อย่าหลงกระทำ

อ่านผิด จำนวน 4 คำ คือ ไฟเราะ จิ้งหรีด อด ไบ้

อ่านเพิ่มคำ จำนวน 1 คำ คือ ตามจิ้งหรีด

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้ศึกษาสอนทันทีที่กรณีศึกษาอ่านผิด หรืออ่านไม่ได้ โดยการสอนให้อ่านแบบสะกดคำ อ่านซ้ำ และอ่านตามผู้ศึกษา

ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์การบันทึกพฤติกรรมของกรณีศึกษา ระหว่างเรียนนิทาน
เรื่องพ่อค้าเกลือกับโคต่าง

พฤติกรรมอันพึงประสงค์

วันที่ สอน	พฤติกรรม							
	อ่านออก เสียงด้วย ตนเอง	ตั้งใจ เรียน	สุขุม คิด ก่อนตอบ คำถาม	การ ปฏิบัติ ตาม คำสั่ง	พูด ทบทวน เรื่องที่ อ่าน	สามารถ จดจำ	สามารถ ตอบ คำถาม	ทำ แบบฝึกหัด ด้วยตนเอง
1	★	★	★	★		★	★	★
2	★	★	★	★	★	★	★	★
3	★	★		★	★	★	★	★
4	★	★	★	★	★	★	★	★
5	★	★	★	★	★	★	★	★
6	★	★	★	★	★	★	★	

จากตารางดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมของกรณีศึกษา ในการพัฒนาทักษะ
การอ่านเพื่อความเข้าใจของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคเอส คิว โฟร์ อาร์ ในการอ่าน
หนังสือนิทานเรื่อง พ่อค้าเกลือกับโคต่าง จำนวน 6 วัน มีพฤติกรรมอันพึงประสงค์ที่แสดงออกคือ
สามารถอ่านออกเสียงด้วยตนเอง จำนวน 6 วัน มีความตั้งใจเรียน จำนวน 6 วัน มีความสุขุม คิด
ก่อนตอบคำถาม จำนวน 5 วัน สามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ จำนวน 6 วัน สามารถพูดทบทวนเรื่อง
ที่อ่านจำนวน 5 วัน มีความสามารถในการจดจำ จำนวน 6 วัน มีความสามารถตอบคำถาม จำนวน
6 วัน และมีความสามารถทำแบบฝึกหัดด้วยตนเอง จำนวน 5 วัน

ตาราง 15 ผลการวิเคราะห์การบันทึกพฤติกรรมของกรณีศึกษา ระหว่างเรียนนิทานเรื่อง
พ่อค้าเกลือกับโคต่าง

วันที่สอน	พฤติกรรมไม่พึงประสงค์						
	ง่วงนอน เบื่อหน่าย	ไม่มั่นใจ ในตนเอง อาย	อ่านคำตก หล่น	ไม่ สามารถ จำแนกคำ	สะอึก	ขี้เกียจ เปลี่ยนที่ นั่ง	อ่านคำผิด
1	★						★
2		★	★	★			
3			★				★
4	★	★	★				★
5		★	★	★			★
6			★		★	★	★

จากตารางดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมของกรณีศึกษาในการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคเอส คิว โฟร์ อาร์ ในการอ่านหนังสือนิทานเรื่อง พ่อค้าเกลือกับโคต่าง จำนวน 6 วัน มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ที่แสดงออก คือ ง่วงนอน เบื่อหน่าย จำนวน 2 วัน คือวันที่ 1 และวันที่ 4 ไม่มั่นใจในตนเอง อาย จำนวน 3 วัน คือวันที่ 2 4 และ 5 อ่านคำตกหล่น จำนวน 5 วัน คือวันที่ 2 3 4 5 และ 6 ไม่สามารถจำแนกคำ จำนวน 2 วัน คือวันที่ 2 และวันที่ 6 มีอาการสะอึกในขณะเรียน จำนวน 1 วัน คือวันที่ 6 ขี้เกียจเปลี่ยนที่นั่ง จำนวน 1 วัน คือวันที่ 6 อ่านคำผิด จำนวน 5 วัน คือวันที่ 1 3 4 5 6 จากพฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์ของกรณีศึกษาที่แสดงออกมานั้น ผู้ศึกษาได้แก้ไขทันทีที่กรณีศึกษาแสดงออกมาแต่ละครั้ง โดยเฉพาะพฤติกรรมการอ่าน เมื่อกรณีศึกษามีพฤติกรรมที่แสดงออกมาจะแก้ไขโดยการสอนอ่านแบบสะกดคำ อ่านซ้ำ ๆ หรือให้กรณีศึกษาอ่านคำหรือประโยคนั้น ๆ

ตาราง 16 สรุปคำที่กรณีศึกษาอ่านผิด จากการอ่านนิทานเรื่อง พ่อค้าเกลือกับโคต่าง

วันที่สอน	ลักษณะอาการอ่านผิด/คำ			
	อ่านคำตกหล่น	อ่านไม่ได้	อ่านผิด	อ่านเพิ่มคำ
1	-	-	ลำธาร พลัด แอ่งน้ำ	-
2	พลัด	ละลาย	-	-
3	แซ่	-	แกลิ่ง แซ่ มัน	-
4	ว้าว	-	นุ่น แกลิ่ง	-
5	อีก	-	-	-
6	-	-	-	-

จากการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ในการอ่านนิทานเรื่อง พ่อค้าเกลือกับโคต่างนั้น ใช้เวลาการสอนจำนวน 6 วัน ได้แยกลักษณะอาการอ่านผิดดังนี้ คือ

อ่านคำตกหล่น จำนวน 4 คำ คือ พลัด แซ่ ว้าว อีก

อ่านไม่ได้ จำนวน 1 คำ คือ ละลาย

อ่านผิด จำนวน 8 คำ คือ ลำธาร พลัด แอ่งน้ำ แกลิ่ง แซ่ มัน นุ่น แกลิ่ง

อ่านเพิ่มคำ ไม่มี

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้ศึกษาจะสอนทันทีที่กรณีศึกษาอ่านผิด หรืออ่านไม่ได้ โดยการสอนให้อ่านแบบสะกดคำ อ่านซ้ำ และอ่านตามผู้ศึกษา

ตาราง 17 ผลการวิเคราะห์การบันทึกพฤติกรรมของกรณีศึกษา ระหว่างเรียนนิทาน

เรื่อง คนเลี้ยงวัวกับวัวหาย

พฤติกรรมอันพึงประสงค์

วันที่	พฤติกรรม								
สอน	อ่านออกเสียงด้วยตนเอง	ตั้งใจเรียน	สุขุม คิดก่อนตอบคำถาม	ปฏิบัติตามคำสั่ง	พูดทบทวนเรื่องที่อ่าน	สามารถจดจำ	สามารถตอบคำถาม	ทำแบบฝึกหัดด้วยตนเอง	มั่นใจในตนเอง
1	★	★	★	★		★	★	★	★
2	★	★	★	★	★	★	★	★	★
3	★	★		★	★	★	★	★	★
4	★	★	★	★	★	★	★	★	★
5	★	★	★	★	★	★	★	★	★
6	★	★	★	★	★	★	★		★

จากตารางดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมของกรณีศึกษา ในการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคเอส คิว โฟร์ อาร์ ในการอ่านหนังสือนิทานเรื่อง คนเลี้ยงวัวกับวัวหาย จำนวน 6 วัน มีพฤติกรรมอันพึงประสงค์ที่แสดงออก คือ สามารถอ่านออกเสียงด้วยตนเอง จำนวน 6 วัน มีความตั้งใจเรียน จำนวน 6 วัน มีความสุขุม คิดก่อนตอบคำถาม จำนวน 5 วัน สามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ จำนวน 6 วัน สามารถพูดทบทวนเรื่องที่อ่าน จำนวน 5 วัน มีความสามารถในการจดจำ จำนวน 6 วัน มีความสามารถตอบคำถาม จำนวน 6 วัน และมีความสามารถทำแบบฝึกหัดด้วยตนเอง จำนวน 5 วัน มีความมั่นใจในตนเอง จำนวน 6 วัน

ตาราง 18 ผลการวิเคราะห์การบันทึกพฤติกรรมของกรณีศึกษา ระหว่างเรียนนิทาน

เรื่อง คนเลี้ยงวัวกับวัวหาย

พฤติกรรมไม่พึงประสงค์

วันที่ สอน	พฤติกรรม							
	ง่วงนอน เบื่อ หน่าย	ไม่มั่นใจ ใน ตนเอง อาย	อ่านคำตก หล่น	ไม่ สามารถ จำแนก คำ	จำ สับสน	ขี้เกียจ เปลี่ยนที่ นั่ง	อ่าน คำผิด	ลืม อุปกรณ์ การเรียน
1	★			★			★	
2	★	★					★	
3			★		★		★	
4	★	★	★				★	★
5	★	★	★				★	
6			★	★		★	★	

จากตารางดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมของกรณีศึกษา ในการพัฒนาทักษะ การอ่านเพื่อความเข้าใจของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคเอส คิว โฟร์ อาร์ ในการอ่าน หนังสือนิทานเรื่อง คนเลี้ยงวัวกับวัวหาย จำนวน 6 วัน มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ที่แสดงออก คือ ง่วงนอน เบื่อหน่าย จำนวน 4 วัน คือวันที่ 2 4 และ 5 ไม่มั่นใจในตนเอง อาย จำนวน 3 วัน คือวันที่ 2 4 และ 5 อ่านคำตกหล่น จำนวน 4 วัน คือวันที่ 3 4 5 และ 6 ไม่สามารถจำแนกคำ จำนวน 2 วัน คือวันที่ 1 และวันที่ 6 จำสับสน จำนวน 1 วัน คือวันที่ 3 ขี้เกียจเปลี่ยนที่นั่ง จำนวน 1 วัน คือวันที่ 6 อ่านคำผิด จำนวน 6 วัน ลืมอุปกรณ์การเรียน จำนวน 1 วัน คือวันที่ 4 จากพฤติกรรม อันไม่พึงประสงค์ของกรณีศึกษาที่แสดงออกมานั้น ผู้ศึกษาได้แก้ไขทันทีที่กรณีศึกษาแสดงออกมา ทันทีทันใด โดยเฉพาะพฤติกรรมการอ่าน เมื่อกรณีศึกษามีพฤติกรรมที่แสดงออกมา จะแก้ไข โดยการสอนอ่านแบบสะกดคำ อ่าน ช้า ๆ หรือให้กรณีศึกษาอ่านคำหรือประโยคสั้น ๆ

ตาราง 19 สรุปคำที่กรณีศึกษาอ่านผิด จากการอ่านนิทานเรื่อง คนเลี้ยงวัวกับวัวหาย

วันที่สอน	ลักษณะอาการอ่านผิด/คำ			
	อ่านคำตกหล่น	อ่านไม่ได้	อ่านผิด	อ่านเพิ่มคำ
1	-	-	หลาย น้ำ	-
2	-	จาก	-	-
3	-	-	เพลิด	-
4	-	-	คาบ ถ้ำเชิงเขา เข้า	-
5	เขา	เข้าพเจ้า	-	-
6	-	-	-	-

จากการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ในการอ่านนิทานเรื่อง คนเลี้ยงวัวกับวัวหายนั้น ใช้เวลาการสอนจำนวน 6 วัน ได้แยกลักษณะอาการอ่านผิดดังนี้ คือ

อ่านคำตกหล่น จำนวน 1 คำ คือ เขา

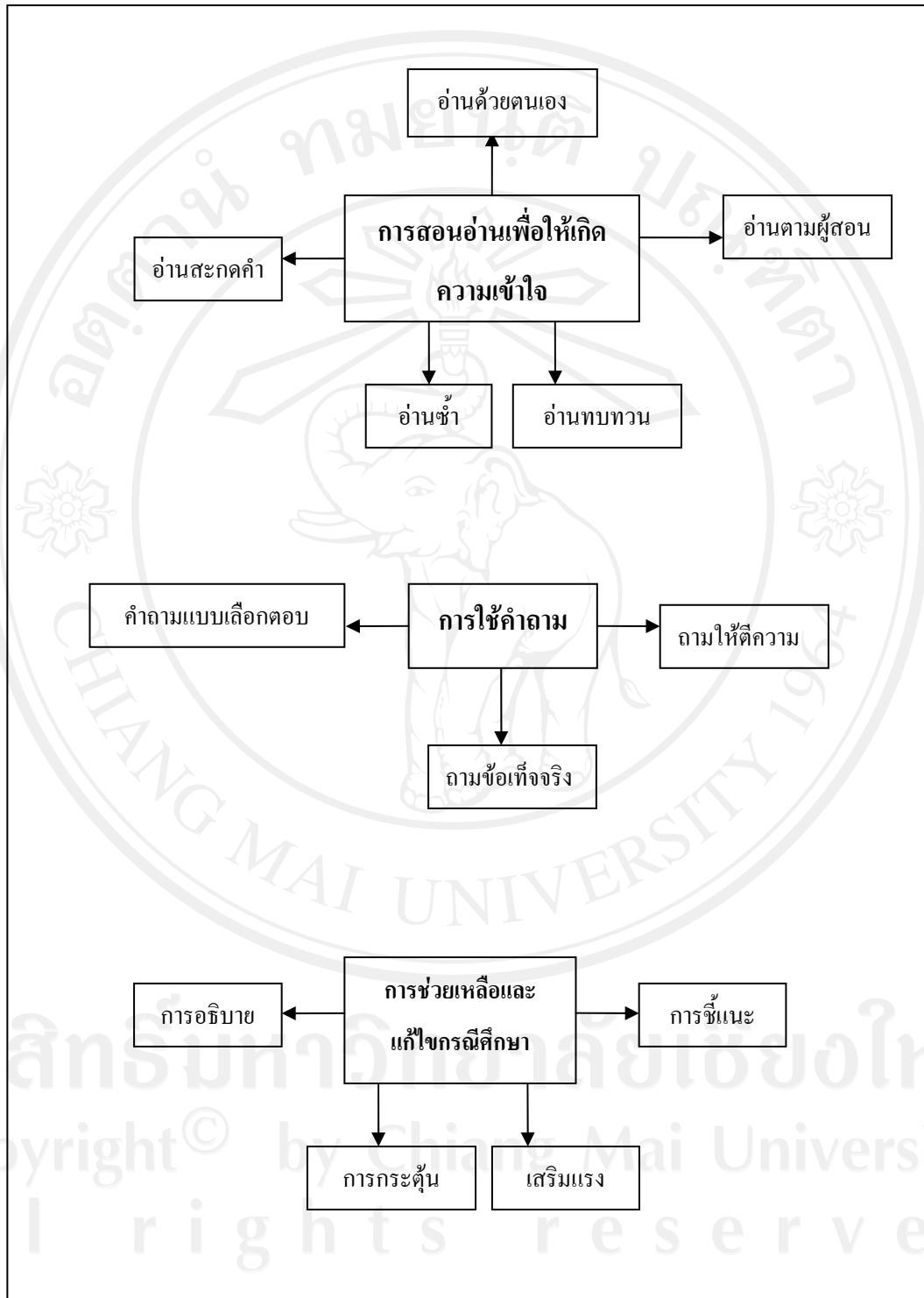
อ่านไม่ได้ จำนวน 2 คำ คือ จาก เข้าพเจ้า

อ่านผิด จำนวน 6 คำ คือ หลาย น้ำ เพลิด คาบ ถ้ำเชิงเขา เข้า

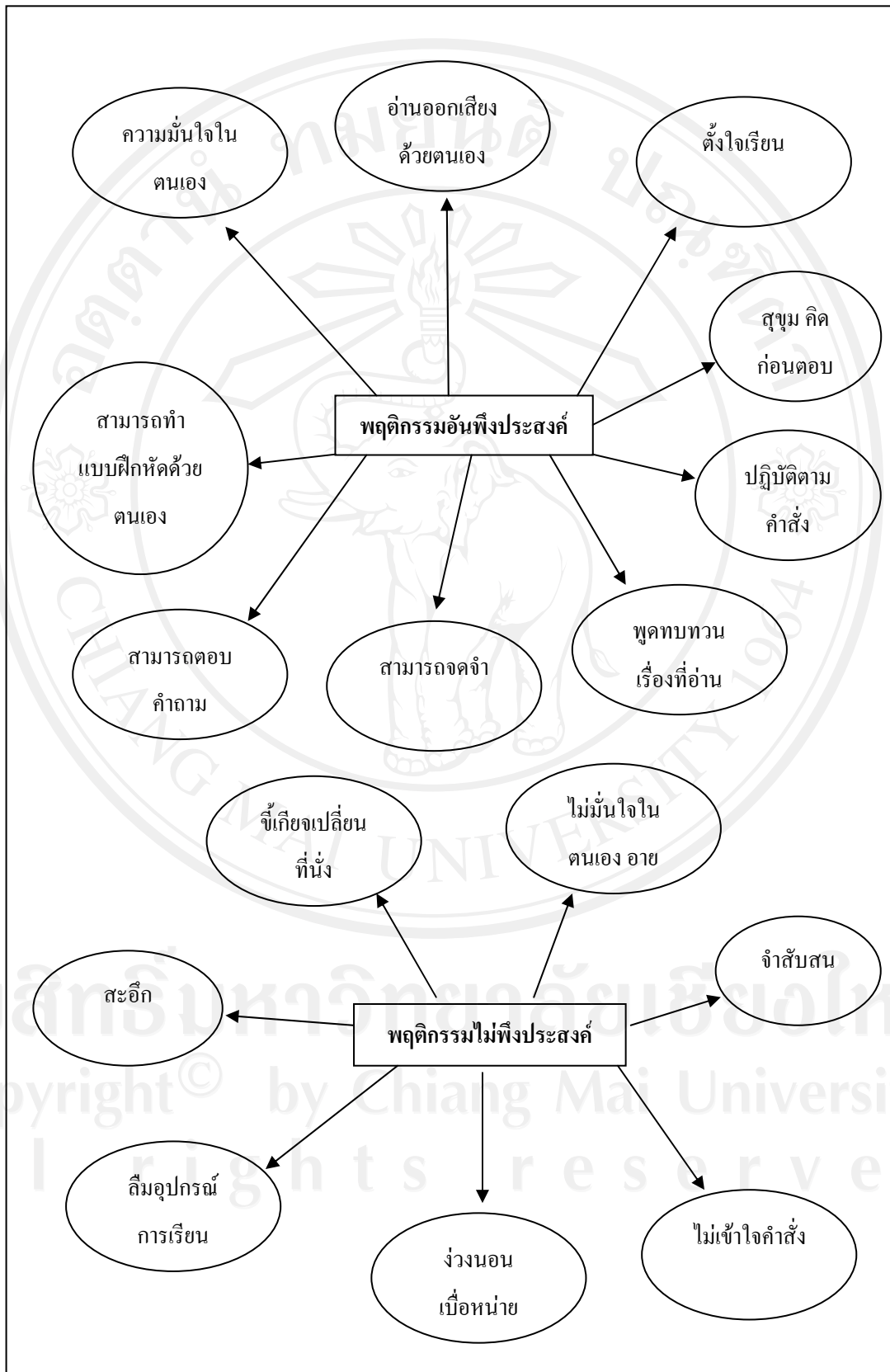
อ่านเพิ่มคำ ไม่มี

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้ศึกษาจะสอนทันทีที่กรณีศึกษาอ่านผิด หรืออ่านไม่ได้ โดยการสอนให้อ่านแบบสะกดคำ อ่านซ้ำ และอ่านตามผู้ศึกษา

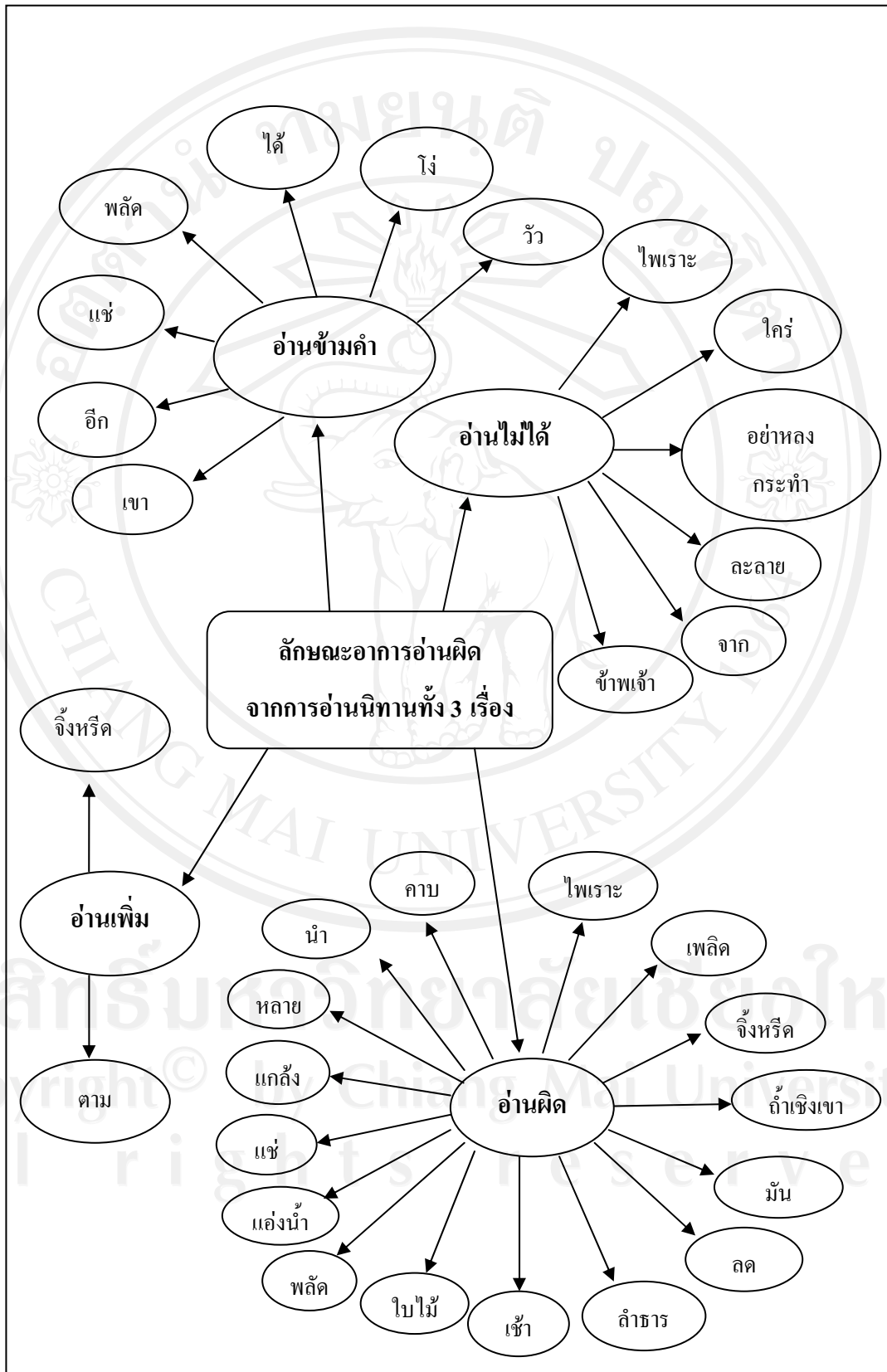
ตาราง 20 ผลการวิเคราะห์การบันทึกพฤติกรรมของกรณีศึกษา

ตาราง 20 (ต่อ)

ตาราง 20 (ต่อ)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved